

3/2025

SOTILASKOTI

Sotilaskotijärjestön viestintä
on yhteistä ja yhtenäistä

Järjestön eri
tasot vievät
samaa viestiä

Onko some
uhka vai
mahdollisuus?

Uudet
puheenjohtajat
esittäytyvät

SISÄLTÖ

Pääkirjoitus	3
Sotilaskotipäivät toivat väriä Turkuun.....	5
Yhtenäinen ja yhteinen viestintä liiton hallituksen näkökulmasta	6
ETSO - yhteistyötä sotilaskotialueella yli kulttuuri- ja kielirajojen	7
Yhdistyksen viestinnässä tärkein on ihminen	9
Sosiaalisesta mediasta tehoa viestintään	11
Miten yhteinen ja yhtenäinen viestintä toimii paikallisosastossa?.....	12
Some – uhka vai mahdollisuus sotilaskotiyhdistyksissä?	14
Aina ei tarvita sanoja.....	18
Vastuu on myös tiedon vastaanottajalla.....	20
Tuusulan sotilaskotiyhdistyksen kesä alkoi aktiivisesti	22
Seminaarista bingoiltoihin	24
Alueiden airut - Immolan sisarpäivillä nostatettiin sotilaskotihenkeä.....	27
Alueiden airut - Naapuriapua ja iloisia kohtaamisia!	28
Sodevinkit.....	29
Haasteita tiloissa ja laitteissa.....	31
Tarpeellinen ja rajallinen leirikoti	32
Uudet puheenjohtajat esittäytyvät	33
Merenkulun koulutusta ja toimintaa aluksilla	42
Russarön sotilaskoti – osa suomalaista sotilaskotiperinnettä.....	44
Sotilaskotien vitriinituotteista kilpailtiin	47
Kapulanvaihto Jalkaväki- museon säätien hallituksessa	48
Muistamme	49
Ilmoitustaulu.....	52

SOTILASKOTI

58. vuosikerta / n:o 3/2025
Julkaisija: Sotilaskotiliitto -
Soldathemsförbundet ry
Simonkatu 12 A 9
00100 Helsinki
Puh. 045 123 2820
www.sotilaskotiliitto.fi

Päätoimittaja:
Satu Mustalahti
satu.mustalahti@sotilaskotiliitto.fi
Puh. 045 120 3368

Toimitus:
Sotilaskotiliitto
Simonkatu 12 A 9
00100 Helsinki
Valmiit aineistot:
toimitus@sotilaskotiliitto.fi

Toimitustyö ja editointi:
Elina Halminen
Puh. 044 518 1803

Osoitteenmuutokset ja tilausten peruutukset
tehdään suoraan sotilaskotiyhdistykseen.

Paino:
Print Mill Oy, Loviisa

Lehdet 2025:
N:o 4
Hallinnon kehittäminen –
yhdistyksen kivijalka
Aineisto 27.10. Ilmestyy 5.12.

Aikakausmedia ry:n jäsen
ISSN 0355-9343 (painettu)
ISSN 2737-2111 (verkkojulkaisu)

Kansikuva: Vihreät vaatteet valtasivat
Turun Varvintorin elokuussa
valtakunnallisilla sotilaskotipäivillä.
Kuva: Elina Halminen.

PÄÄKIRJOITUS

Susan Haanpää
Viestintä- ja markkinointikoordinaattori
Sotilaskotiliitto – Soldathemsförbundet ry
15.9.2025

Yhdessä viestimisen voima

Viestintä on olennainen osa nykypäivän yhdistystoimintaa. Sotilaskotityössä yhteisöllisyys on voimavara – niin toiminnassa kuin viestinnässä. Se näkyy paitsi itse tekemisessä, myös siinä, miten viestimme toiminnastamme toisillemme, jäsenille, yhteistyökumppaneille ja suurelle yleisölle.

Sotilaskotitoiminta ansaitsee tulla näkyväksi, ja juuri viestintä on se keino, jolla rakennamme ymmärrystä, arvostusta ja jatkuvuutta.

Viestintä on tänä päivänä monikanavaista. Sosiaalinen media on noussut vahvaksi osaksi viestintäpalettia, mutta perinteiset keinot, kuten paikallislehdet, esitteet, jäsenkirjeet ja tapahtumat, ovat yhä tärkeitä. Yleisömme on moninainen, ja tavoitamme eri ihmiset eri tavoin. Meidän ei siis tarvitse valita vain yhtä kanavaa, vaan luoda kokonaisuus, joka palvelee tarkoitustaan.

Yhteinen ja yhtenäinen viestintä tarkoittaa, että puhumme sotilaskotityöstä samalla tavalla, sovittuja raameja noudattaen. Sotilaskotijärjestön toimintaympäristöön kuuluvat kiinteästi Puolustus-

voimat, Rajavartiolaitos ja maanpuolustusjärjestöt, siksi myös viestintämme edellyttää huolellisuutta ja harkintaa. Samalla haluamme kuitenkin kertoa ylpeinä, mitä osaavat vapaaehtoiset eri puolilla Suomea tekevät – hymyllä ja sydämellä.

Viestintä on meidän kaikkien yhteinen tehtävämme. Jokaisessa yhdistyksessä tarvitaan nimettyjä henkilöitä, jotka huolehtivat, että sovitut sisällöt tulevat jaetuiksi ja että ääni kuuluu myös ulospäin. Kun vastuu on jaettu ja tavoitteet ovat selkeät, viestintä ei tunnu taakalta, vaan luonnolliselta osalta tekemistä.

Sotilaskotityö on täynnä tilanteita ja tarinoita, jotka ansaitsevat tulla nähdyiksi ja kuulluiksi, kunhan muistamme viestiä toimintamme luonteen edellyttämällä harkinnalla ja huolellisuudella. On ilahduttavaa, kuinka monessa yhdistyksessä viestintään on tartuttu rohkeasti ja kehittävästi.

Pidetään siis huoli siitä, että tarinamme tulee kuulluksi. Jaetaan osaamistamme, ilon hetkiä ja merkityksellisiä kokemuksia. Viestintä on yhteispeleä – ja siinä me olemme hyviä. ■

LEDARE

Susan Haanpää

Kommunikations- & marknadsföringskoordinator

Sotilaskotiliitto – Soldathemsförbundet ry

15.9.2025

Styrkan i att kommunicera tillsammans

Kommunikation är en väsentlig del av dagens föreningsverksamhet. Inom soldathemsarbetet är gemenskapen en styrka – både i själva verksamheten och i kommunikationen. Det syns inte bara i det vi gör, utan också i hur vi berättar om vår verksamhet – för varandra, för våra medlemmar, samarbetspartner och allmänheten.

Soldathemsverksamheten förtjänar att få synlighet. Kommunikation är det verktyg som hjälper oss att bygga förståelse, uppskattning och kontinuitet.

I dag är kommunikationen mångkanalig. Sociala medier har blivit en betydande del av vår kommunikationspalett, men de traditionella kanalerna – som lokaltidningar, broschyrer, medlemsbrev och evenemang – är fortfarande viktiga. Vår målgrupp är varierad, och vi når olika människor på olika sätt. Vi behöver alltså inte välja endast en kanal, utan sträva efter att skapa en helhet som tjänar sitt syfte.

Gemensam och enhetlig kommunikation innebär att vi talar om soldathemsarbetet på samma sätt, inom överenskomna ramar. Soldathemsorganisationens verksamhetsmiljö omfattar

Försvarsmakten, Gränsbevakningsväsendet och andra försvarsorganisationer – därför kräver också vår kommunikation noggrannhet och eftertanke. Samtidigt vill vi med stolthet berätta om det som våra kunniga frivilliga gör runtom i Finland – med ett leende och varmt hjärta.

Kommunikationen är vårt gemensamma ansvar. I varje förening behövs utsedda personer som ser till att överenskomna innehåll blir delade och att vår röst också hörs utåt. När ansvaret är fördelat och målen är tydliga känns kommunikationen inte som en börda – utan som en naturlig del av verksamheten.

Soldathemsarbetet är fullt av berättelser som förtjänar att bli sedda och hörda – bara vi samtidigt kommer ihåg att kommunicera med den eftertanke och noggrannhet som vår verksamhet kräver. Det är glädjande att se hur många föreningar som har tagit sig an kommunikationen på ett modigt och utvecklande sätt. Vi ska tillsammans se till att vår berättelse blir hörd. Låt oss därför dela vårt kunnande, våra glädjestunder och våra meningsfulla erfarenheter. Kommunikation är ett lagspel – och det är vi bra på. ■

Sotilaskotipäivät toivat väriä Turkuun

Aurinko helli Aurajokirantaa, kun 23.–24. elokuuta sadat sotilaskotisisaret kokoontuivat Turkuun valtakunnallisille sotilaskotipäiville. Julkaisemme muutaman maistiais kuvan päiviltä, ja lehden seuraavassa numerossa lisää. Suuret ja lämpimät kiitokset Turun sotilaskotiyhdistykselle aikaa ja vaivaa vaatineista järjestelyistä!

Mitä järjestön eri tasoilla tehdään yhteisen viestin eteen?

Yhtenäinen ja yhteinen viestintä liiton hallituksen näkökulmasta

Mitkä ovat tärkeimmät asiat, joita halutaan viestiä ulospäin?

Sotilaskotiliiton hallitus näkee, että ulospäin suuntautuvan viestinnän ydin kiteytyy kolmeen pääkohtaan: arvot, toiminnan merkitys ja jäsenistön ainutlaatuinen panos. Ulkopuolisille halutaan viestiä, että sotilaskotityö on perinteikästä, vapaaehtoisuuteen perustuvaa ja yhteiskunnallisesti arvokasta toimintaa, joka tukee sekä maanpuolustusta että yhteisöllisyyttä. Lisäksi viestinnässä painotetaan avoimuutta ja nykyaikaisuutta: Sotilaskotiliitolla on pitkä historia, mutta olemme myös ajassa elävä toimija. Haluamme viestiä, että niin Sotilaskotiliiton työ kuin sotilaskotityö itsessään on merkityksellistä myös tuleville sukupolville.

Sotilaskotiliitossa ulospäin suuntautuvan viestinnän ydin kiteytyy kolmeen pääkohtaan: arvot, toiminnan merkitys ja jäsenistön ainutlaatuinen panos. Sotilaskodin osasto on mukana muun muassa Puolustusvoimien valtakunnallisissa paraateissa itsenäisyyspäivänä ja Puolustusvoimain lippujuhlan päivänä.

Mitä järjestön eri tasoilla tehdään yhteisen viestin eteen?

Liiton hallituksen näkökulmasta yhtenäinen viestintä syntyy, kun sama perusviesti kulkee läpi kaikkien toimintatasojen – liitosta paikallisiin yhdistyksiin ja yksittäisiin jäseniin. Liitto tarjoaa selkeät viestinnän linjaukset ja tukimateriaalit, järjestää koulutuksia ja ylläpitää kanavia, joilla tieto liikkuu sujuvasti. Paikallistasolla tämä tarkoittaa liiton ohjeistuksen mukaista sanomaa esimerkiksi tapahtumissa, sosiaalisessa mediassa ja yhteistyökumppaneiden suuntaan. Tavoitteena on, että jokainen sotilaskotisair ja -veli toimii samalla ”äänenpainolla” ja vahvistaa yhteistä brändiä – paikallisesti omalla äänellään, mutta yhteistä tarinaa kertoen.

Yhtenäinen viestintä ei siis ole vain sanoja paperilla, vaan yhteinen toimintatapa, jossa jokainen taso ja jokainen tekijä on tärkeä osa samaa kokonaisuutta.

*Anne-May Asplund
Puheenjohtaja
Sotilaskotiliitto – Soldathemsförbundet ry*

Viestinnän tueksi on tarjolla ohjeistuksia, materiaaleja ja koulutuksia

Sotilaskotiliitolla on viestintä- ja sometiimi, jonka jäsenenä on sekä vapaaehtoisia että palkattua henkilökuntaa. Tiimin tehtävänä on muun muassa ideoida ja työstää ohjeistuksia, materiaaleja ja koulutuksia, jotka tukevat hallituksen linjauksia.

Yhtenäinen viestintä tarkoittaa yhteisen toimintatavan lisäksi myös tunnistettavaa ilmettä. Tätä varten uudistamme parhaillaan järjestön graafista ohjeistusta, johon kiteytetään brändin keskeiset elementit ja niiden käyttö. Viime vuonna julkaistut kotisivut olivat tästä ensimmäinen askel – ja hyvä esimerkki yhtenäisen ilmeen yhdistävästä voimasta.

Yhdistysten käyttöön on jo laadittu sosiaalisen median ohjeistus, joka toimii hyvänä tukena somejulkaisujen tekemisessä. Harjoitukset ja leirisotilaskodit ovat tärkeä osa toimintaamme, joten myös niistä on laadittu yhtenäistä viestintää helpottamaan omat ohjeensa.

Pari kertaa vuodessa kokoamme yhteen someviestinnästä vastaavia ja aiheesta kiinnostuneita jäseniä Soden someagentti -tapaamisiin. Tapaamisissa jaetaan kokemuksia, opitaan uutta ja käsitellään ajankohtaisia teemoja. Ne ovat myös

"Tavoitteena on, että jokainen sotilaskotisarja ja -veli toimii samalla "äänenpainolla" ja vahvistaa yhteistä brändiä."

hyvä tilaisuus inspiroitua toisten tekemisestä ja löytää uusia ideoita oman yhdistyksen viestintään. Syksyn agenttitapaamista suunnitellaan jo innolla – samoin liiton somekanaviin uusia julkaisuja, joita yhdistykset voivat hyödyntää.

Rakennetaan järjestön kaikilla tasoilla yhteistä ja yhtenäistä viestintää – hymyllä ja sydämellä! ■

Susan Haanpää

*Viestintä- ja markkinointikoordinaattori
Sotilaskotiliitto – Soldathemsförbundet ry*

ETSO - yhteistyötä sotilaskoti-alueella yli kulttuuri- ja kielirajojen

Etä-Suomen sotilaskotialueeseen (ETSO) kuuluu viisi yhdistystä: Helsingin Sotilaskotiyhdistys, Helsinki – Santahamina sotilaskotiyhdistys, Dragsvik Soldathemsförening, Rannikkosotilaskotiyhdistyksen Suomenlinnan, Upinniemen ja Hangon paikallisosastot, Rajasotilaskotiyhdistyksen Helsingin paikallisosasto sekä Tuusulan sotilaskotiyhdistys.

Nämä viisi yhdistystä toimivat myös osittain yhteistyössä eri puolustushaarojen kanssa. Helsingin ja Helsinki – Santahaminan yhdistykset Maavoimien ja Rannikkosotilaskotiyhdistys Merivoimien kanssa. Dragsvikin yhdistys toimii Suomen ainoan ruotsinkielisen varuskunnan

alueella. Tuusulan yhdistys tekee yhteistyötä Puolustusvoimien koulutuskeskuksen ja maanpuolustusjärjestöjen kanssa, ja Rajasotilaskotiyhdistys taas Rajavartiolaitoksen kanssa. Näin ollen meitä on monta erilaista yhdistystä samalla pienellä, mutta melko laajalla alueella.

Yhteistyömme on sujunut kaikin puolin hyvin, toinen toistamme tukien. Kokoonnumme ETSON kokouksiin vähintään neljä kertaa vuodessa. Korona-ajan ”oppien” mukaisesti kokouksemme ovat hybridikokouksia eli osittain olemme läsnä, mutta myös Teams-osallistuminen on mahdollista. Kokouksissa suunnittelemme tulevia yhteisiä

Etelä-Suomen sotilaskotialueen perinteenä on järjestää yhteiset pääsiäismyyjäiset Helsingin keskustassa Kolmen sepän patsaalla.

projekteja, keskustelemme liiton ja alueen ajankohtaisista asioista tai mietimme, voisimmeko olla avuksi kanssajhdistyksellemme. Kokouksista laaditaan aina tarkka pöytäkirja, joka jaetaan kaikille osallistujille luettavaksi, tarkastettavaksi ja kullekin yhdistykselle eteenpäin tiedotettavaksi.

Tärkeänä pidämme yhteistä toimintaa. Olemme korona-ajasta alkaen käyttäneet Teamsia muun muassa uusien sisarten koulutuksessa, ja tarpeen mukaan järjestämme sisarillemme myös hygieniapassikoulutuksen. Perinteenä meillä on pitää pääsiäismyyjäiset Helsingin keskustassa, järjestää kesäretki sisarille kesän alussa ja juhlia yhdessä pikkujoulua. Yhteiset koulutukset ja muu toiminta luovat yhteishenkeä ja lisäävät sisarten yhteenkuuluvuutta yhdistyksestä riippumatta.

Seuraavana suurempana projektina meillä on ensi kesän aikana pidettävä alueemme ensimmäinen yhteinen sisarpäivä. Haluamme

järjestää sisarillemme todella mieleenpainuvan elämyksen, mutta ajatuksena on myös yhdessä esiintyen tuoda esiin sotilaskotitoimintaa hymyllä ja sydämellä.

ETSON alueen yhdistykset ja sisaret ovat ajan myötä oppineet toimimaan sisarellisesti yhdessä. Haasteenamme on tuoda sotilaskotitoimintaa esille alueella, jossa kaikille on tarjolla melkein mitä vain. Yksi tärkeimmistä tavoitteistamme onkin viedä viestiä eteenpäin siitä, miten hauskaa, mutta myös maanpuolustuksellisesti tärkeää on sotilaskotitoiminta.

Haluamme omalta osaltamme huolehtia upean harrastuksemme jatkuvuudesta ETSON alueella. ■

Tiina Koskinen

Puheenjohtaja

Etelä-Suomen sotilaskotialue ETSO

Yhdistyksen viestinnässä tärkein on ihminen

Kun sotilaskotiyhdistys kertoo toiminnastaan mahdollisille uusille jäsenille tai palveluistaan varuskunnan uusille alokaille, kyse on sotilaskotijärjestön yhteisen viestin viemisestä eteenpäin.

Säkylän sotilaskotiyhdistyksellä on tapana ostaa pieni ilmoitus paikallislehdessä pari kertaa vuodessa. Ilmoituksella vinkataan lehden lukijoille sotilaskodissa järjestettävästä uusien jäsenten koulutusillasta.

Ilmoitus ei ole suuren suuri, mutta se on tullut huomatuksi. Kun koulutukseen tulevilta kysytään, mistä he saivat tiedon tilaisuudesta, moni kertoo nähneensä lehti-ilmoituksen. Niitäkin on joukossa, jotka kertovat nähneensä sen jo useamman kerran, ehkä useampana vuonna, ja joka kerta kiinnostus on herännyt. Jonain kertana kynnys ylittyy ja elämäntilanne sallii lähteä tutustumaan uuteen harrastukseen.

Lehti-ilmoitus on yksi ruohonjuuritason esimerkki tavoista, joilla yhdistyksemme välittää järjestön yhteistä viestiä.

Osa järjestöä

Koska yhdistyksemme on osa yhteistä järjestöämme, kaikki oma toimintamme ja siitä viestiminen on yhteisen viestin ja yhteisten arvojen välittämistä. Välitämme niitä sekä jäsenistöllemme että ulkopuolisille.

Kun vapaaehtoisvoimin ylläpidämme esimerkiksi yhdistyksemme somekanavia, viestimme samalla niin vapaaehtoistoiminnan voimasta, päivittäisestä asiakkaiden palvelemisesta kuin laajemmin maanpuolustustyön tärkeydestä.

Kuten monesti on todettu, jo pelkkä vihreä väri ja varsinkin vihreät sotilaskotivaatteet ihmisen päällä kertovat omaa kieltään sitoutumisesta toimintaan. Olemme panneet merkille, että kun somejulkaisussa näkyy ihminen, esimerkiksi yhdistyksemme jäsen tai palkattu työntekijä, julkaisu tavoittaa aina suuremman määrän somen käyttäjiä kuin ilman ihmistä oleva julkaisu.

Sen lisäksi, että algoritmit nostavat ihmiskasvoja ahkerammin näkyviin, ihminen on myös mitä parhain mainos yhdistyksemme toiminnalle ja koko järjestölle!

Puheenjohtaja Henna Ryömä kertoo tuleville jäsenille tietoa Säkylän sotilaskotiyhdistyksestä.

Näkyvyys esimerkiksi paikallispuolustusharjoitusten yleisöpäivinä on hyvä keino tulla tutuksi laajalle piirille. Kuva Rauman kauppatorilta.

Uusia kiinnostuneita

Suurimman kiinnostuneen kuulijakunnan viestimme saa, kun joku johtokuntamme jäsenistä esittelee tuhatpäiselle alokasjoukolle yhdessä tai yksiköittäin oman varuskunnan sotilaskotia ja sen palveluja. Moni tuore asiakas kuulee ensimmäistä kertaa, että palkatun henkilökunnan lisäksi heitä palvelevat vapaaehtoiset, joille varusmies on tärkeä ja maanpuolustus sydämen asia.

Avoimia kuulijoita tavoitetaan myös mainituksa uusien sisarten koulutuksissa, joita järjestämme kaksi kertaa vuodessa. Maaseutu ympäristössä henkilökohtaiset kontaktit ovat tärkeitä johdattajia yhdistyksemme toimintaan. Moni tulee kuuntelemaan tietoa sotilaskotitoiminnasta, koska naapuri, ystävä tai työkaveri on suositellut. Olemme Säkylässä todella kiitollisia yksittäisten rivijäsentemme panoksesta uusien jäsenten rekrytoinnissa.

Varuskunnan rooli

Pienellä paikkakunnalla suurella varuskunnalla on merkittävä rooli. Porin prikaati leimaa vahvasti koko Säkyllä, ja ihmisiä kiinnostaa, mitä varuskunnassa tapahtuu. Maanpuolustus on näkyvillä, mikä auttaa myös sotilaskotiyhdistystä näkymään ja kuulumaan.

Lähiseudulta sotilaskotiimme ja toimintaamme käy tutustumassa erilaisten järjestöjen, kuten Marttojen, Maanpuolustusnaisten, maa- ja kotitalousnaisten sekä palokuntanaisten ryhmiä. Pyrimme panostamaan näihin esittelyihin, koska muissa järjestöissä on myös meidän potentiaalisia tulevia jäseniämme. Emme halua viedä jäseniä

muilta, vaan suositella lämpimästi uutta, vähän erilaista harrastusta entisten lisäksi.

Porin prikaatin suuntaan välitämme sotilaskotisanomaa aina, kun olemme yhteydessä. Niin prikaatin johto kuin muut henkilökuntaan kuuluvat asiakkaamme ovat tärkeässä asemassa, kun haluamme markkinoida esimerkiksi liikkuvan sotilaskodin palveluja. Jos henkilökunta mahdollisimman laajasti tietää mahdollisuudesta tilata sotilaskotiauto, varusmiehet saavat nauttia sen palveluista useammin.

Usein näkyvissä

Palkatun henkilökunnan työpanos sotilaskotimme arjessa on korvaamaton, mutta ulkopuolisille myös vapaaehtoisten roolia kannattaa korostaa. Se on jotain, mitä mistään muualta ei löydy.

Mitä useammin näymme ja kuulumme somekanavien, joukko-osastolehden ja sotilaskodin lisäksi myös konkreettisesti kylillä, sitä varmemmin sana sotilaskotitoiminnasta kiirii niidenkin korviin, jotka eivät muuten siihen törmää.

Yhdistyksellemme on ollut tärkeää viedä viestiä turuille ja toreille sotilaskotitoiminnan perinnepäivänä, erilaisille messuille Porin prikaatin rinnalla ja esittelypisteille vaikkapa Säkyllän suuren suosion toripäivinä.

Ihmiskasvot, vihreät vaatteet, vapaaehtoisen maanpuolustuksen ilo. Siinäpä tärkeimmät yhteisen viestimme viejät. ■

*Elina Halminen
Säkyllän Sotilaskotiyhdistys ry*

Sosiaalisesta mediasta tehoa viestintään

Rajasotilaskotiyhdistyksen Kuhmon paikallisosaston sisaret ovat ahkeria viestijöitä. Keskinäinen yhteydenpito on tiivistä ja se tapahtuu lähinnä viestisovellusten avulla.

Ulkopuolisille järjestettävien tapahtumien markkinoinnissa erityisesti Facebook on osoittanut voimansa esimerkiksi silloin, kun osasto järjestää perinteeksi muodostuneita pop up -sotilaskotitapahtumia. Silloin Metsänhenki-sotilaskotiauto tulee Kuhmoon mukanaan Onttolan rajasotilaskodissa leivotut munkit.

Tapahtuman ajankohta on keväällä lähellä sotilaskotitoiminnan perinnepäivää, jolloin osastomme saa yksinään suuret joukot kuhmolaisia liikkeelle. Pop up -sotilaskoti on solahtanut joskus myös osaksi kaupungin ja lukuisten yhdistysten järjestämää Taiteiden yö -tapahtumaa.

Ennakkoviestintä alkaa noin viikko ennen tapahtumaa. Lähetämme osaston sisarille markkinointia varten tekstin ja kuvia. Kukin sisar voi hyödyntää aineistoa käyttämällänsä sosiaalisen median kanavilla.

”Sisaret osallistuvat viestintään aktiivisesti itselleen sopivalla tavalla ja mahdollisuuksiensa mukaan”, Kuhmon paikallisosaston puheenjohtaja **Jaana Mattila** kiittää.

Tänä vuonna Metsänhenki toi Onttolan rajasotilaskodissa leivotut munkit Kuhmoon kansallisen veteraanipäivän aattona 26. huhtikuuta. Päivän aikana myytiin huikeat 1 500 munkkia.

Erityisen tehokkaiksi viestinnässä ovat osoittautuneet erilaiset Facebook-ryhmät, joita Kuhmossa ovat Kuhmon puskaradio, Kuhmo, Kuhmo Kirppis & Tapahtumat.

Ryhmissä on tuhansia ja taas tuhansia jäseniä. Luonnollisesti myös rajasisarten oma Facebook-ryhmä on tukenamme.

Tärkeää on tehdä myös toistoja ja muistutuksia lähempänä tapahtumaa. Vielä tapahtumapäivän aamuna on hyvä virkistää ihmisten muistia!

Paikallislehti ja verkostot ovat tärkeitä

Paikallislehti Kuhmolainen on rajasisarten tärkeä yhteistyökumppani. Olemme huomanneet, että parhaiten saamme asiamme näkyviin, kun toimittamme lehdelle hyvissä ajoin valmiin tiedotteen ja tilanteeseen soveltuvia kuvia. Lehti on uutisoinut näyttävästi sotilaskotiauton saapumisesta. Usein toimittaja käy myös tapahtumassa paikan päällä.

Hyödynnämme viestinnässä myös verkostoja, joista tärkeimmät ovat Kainuun rajavartioston killan Kuhmon osasto ja Tammenlehvän Kainuun perinneyhdistyksen Kuhmon toimikunta.

Lopputulema viestinnästä on, että kuhmolaisia on odottamassa torilla pitkä jono jo ennen Metsänhengen saapumista.

”Auton myyntikuntoon laittamista onkin yleensä seuraamassa runsas määrä asiakkaita”, Mattila kuvailee.

Kävijöille kiitos!

Tärkeä on myös muistaa jälkikäteen kiittää kävijöitä ja kertoa kertyneiden tuottojen käyttötarkeitus. Kiitoksen antamisessa käytössä ovat samat somekanavat kuin ennakkoviestinnässäkin.

Itse saamme hyvän mielen ihmisten mukavia kommentteja lukiessa. Paras kiitos on kysymys, ”milloin Metsänhenki tulee seuraavan kerran”! ■

*Tuulikki Huusko
Rajasotilaskotiyhdistys ry
Kuhmon paikallisosasto*

Miten yhteinen ja yhtenäinen viestintä toimii paikallisosastossa?

Kysyttäessä Chat GTP -tekoälyltä, mitä on yhteinen ja yhtenäinen viestintä sotilaskotityössä, saimme muun muassa seuraavat vastaukset:

1. Yhtenäinen viestintä luo luottamusta ja vahvistaa sotilaskotityön yhteisöllisyyttä kaikilla tasoilla.
2. Selkeä ja johdonmukainen viestintä varmistaa, että sotilaskotityön arvot ja toimintatavat välittyvät oikein kaikille sidosryhmille.
3. Yhteinen viestintälinja auttaa meitä toimimaan tehokkaasti ja tukemaan varusmiehiä yhdenmukaisella tavalla koko maassa.
4. Sotilaskotityössä viestimme yhdessä, avoimesti, kunnioittavasti ja toimintaamme tukien.

Pysähdyimme miettimään, mitä nämä tarkoittavat tai miten nämä näkyvät meillä Ilomantsin paikallisosaston ja Onttolan sotilaskodin toiminnassa.

Yhtenäistä viestintää toteutamme lähettämällä kaikille samanaikaisesti ja -sisältöisesti Whatsapp-tai sähköpostiviestin. Haasteena on kirjoitetun viestin tulkinta: mitä viestin lähettäjä haluaa kertoa, ja miten vastaanottaja sen tulkitsee.

Esimerkki hiukan kauempaa. Professori kysyi luentoa pitäessään vierellään olevalta lääketieteen opiskelijalta: ”Montako munuaista meillä on?” Opiskelija vastasi: ”Neljä.” Professori vastasi tuohtuneena: ”VÄÄRIN, ihmisellä on kaksi munuaista.” Opiskelija sanoi laskeneensa professorin munuaiset ja omat munuaisensa yhteen, koska kysymys oli esitetty monikossa. Opiskelijan tentti ei mennyt läpi.

Tästä pääsemme sujuvasti pohtimaan, mitä on selkeä ja johdonmukainen viestintä. Sen tehtävä on varmistaa, että jokainen toimii sotilaskotityön **arvojen** mukaisesti.

Jaana Ronkainen

Sisarta ei jätetä! Tapaaminen Koveron majatalolla.

Sotilaskodin arvot ovat luotettavuus, palvelualttius, iloisuus, osaaminen ja itsensä kehittäminen. Arvot jäävät liian vähälle huomiolle arkipäivän viestinnässä. Kuitenkin viestintä niiden avulla ohjaa selkeästi sotilaskotityötä. Koemme tärkeimmiksi arvoiksi vapaaehtoisuuden, luotettavuuden ja palvelualltiuden. Vapaaehtoisuus on kaiken perusta. Miten viestinnällä voidaan edistää vapaaehtoisuuteen perustuvaa toimintamallia, sitä jaimme pohtimaan.

Luotettavuus on äärimmäisen tärkeä, kun suunnitellaan esimerkiksi sisarten päivystysvuoroja. Luotettavuus viestinnässä ja toiminnassa koskee meitä kaikkia. Kun esimerkiksi sisarten viestiryhmässä lupaamme tulla päivystysvuoroon, pidämme lupauksemme tai pakottavan esteen tullessa etsimme itse tuuraajan. Luotettavuus viestinnässä ohjaa meitä myös ilmoittamaan havaitsemistamme puutteista tai esille tulleista vioista sotilaskodilla.

Palvelualltiudessa tulevat esille sekä **sanallinen**

Kuva kertoo enemmän kuin tuhat sanaa!
Alokkaiden tulojuhla on katettu.

että **sanaton** viestintä. Palveluhalukkuuden ja sanallisen viestinnän lisäksi palvelualttius näkyi kehollisena viestinä, ilmeinä ja eleinä. Esimerkkinä mieleen tulee varusmiehen pyyntö saada sissipuukko suurempikokoisena. Sisarella ei ole asiasta tietoa, mutta hän lupaa ottaa asiasta selvää ja jättää tiedon kassalle, josta varusmies voi sitä tiedustella.

Viestintää voidaan jakaa sanallisen ja sanattoman viestinnän lisäksi sisäiseen ja ulkoiseen viestintään. Sanojen merkitys viestinnässä on vähäinen, noin 7 prosenttia, äänensävy 38 prosenttia, eleet ja ilmeet 55 prosenttia. Sanattoman viestin merkitys on siis suuri, eli on tärkeää muistaa hymy ja ilo sisartyössä.

Ulkoinen ja sisäinen viestintä liittyvät vahvasti toisiinsa. Yli 40 vuotta Ilomantsin paikallisosastossa sotilaskotisarena toimineen Irma Strandmanin mielestä ”järjestön sisarten yhteiset onnistuneet tapaamiset viestitään laajalti, eli hyvä kello kauas kuuluu, paha vielä kauemmaksi”.

Ulkaisen viestinnän perusta on hyvä sisäinen

viestintä. Ulkoisen viestinnän näkyviä tilaisuuksia ovat esimerkiksi alokkaiden tulo- ja kotiuttamishuhtat, erilaiset kahvitukset yhteistyökumppaneille sekä tapahtumiin, kuten Erämessuille ja Kokonaisturvallisuus- ja Osaamismessuille osallistuminen. Ilomantsin paikallisosasto on viestinyt omasta toiminnastaan myös pop up -päivinä Ilomantsin torilla ja vastannut kahvitarjoilusta Ilomantsin kunnan järjestämisissä tapahtumissa.

Ulkoisessa viestinnässä selkeys on tärkeää, oli pa kysymys verkkosivuista tai sotilaskotisaren työasusta. Esimerkiksi varusmiehet ja heidän perheensä vierailevat Onttolan rajasotilaskodin Facebook-sivuilla etsiessään sotilaskodin aukioloaikoja tai sen tarjoamia palveluita ja tuotteita. Kuvat kertovat enemmän kuin tuhat sanaa, valokuvat ovat hyvä keino tehostaa viestintää.

Sisarten yhtenäinen vihreä työasu kertoo yhteisöllisyydestä ja helpottaa tunnistamaan, kuka työskentelee sotilaskodilla tai tapahtumissa sotilaskotityön hyväksi. ■

Rajasotilaskotiyhdistyksen Ilomantsin paikallisosaston johtokunta

Ajatukset artikkeliin kokosivat Liisa ja Marja.

Valmiina palvelemaan. Kuvassa Laila Juvonen, Irma Strandman ja Kirsi Kaltiainen.

Some – uhka vai mahdollisuus sotilaskotiyhdistyksissä?

Ähtärin sotilaskotiyhdistyksen nuorten sometiimi Aino, Joel ja Oona tekee somea, mutta myös paljon muuta kivaa yhdessä.

Sosiaalinen media on viimeisen kahden vuosikymmenen aikana mullistanut viestinnän ja vuorovaikutuksen tavat. Se ei ole enää vain yksityishenkilöiden alusta kuulumisten jakamiseen, vaan olennainen osa myös järjestöjen arkea, vaikuttamistyötä, jäsenviestintää ja tiedotusta. Sotilaskotiyhdistysten asiakkaat eli varusmiehet ovat syntyneet maailmaan, jossa some on aina läsnä, toisin kuin suurimmalle osalle vapaaehtoistoimijoita, joille some on tullut aikuisiällä tutuksi.

Somen mahdollisuudet

Sosiaalinen media tarjoaa sotilaskotityölle valttavan näkyvyysalustan, joka on parhaimmillaan maksuton, nopea ja tehokas. Sen avulla yhdistykset voivat

- **tavoittaa uusia jäseniä** ja kasvattaa tunnettuutta
- **aktivoida omia jäseniään** osallistumaan tapahtumiin tai kampanjoihin
- **reagoida nopeasti** ajankohtaisiin tapahtumiin ja kertoa omasta toiminnasta reaaliaikaisesti
- **rakentaa yhteisöllisyyttä**, tarjota vertaistukea ja luoda vuorovaikutusta
- **tiedottaa asiakkailleen** muun muassa sotilaskotien toiminnasta.

Somen uhat

Kääntöpuolena sosiaalinen media voi olla myös kuormittava ja riskejä sisältävä toimintaympäristö:

- **Viestitulva** ja jatkuva läsnäolon tarve voivat uuvuttaa vapaaehtoisia ja työntekijöitä.
- **Väärinymmärrysten ja mainekriisien riski** on suuri, kun viestintä on julkista ja nopeaa.
- **Vihapuhe ja häirintä** voivat kohdistua yhdistykseen tai yksittäisiin toimijoihin.
- **Algoritmien armoilla oleminen** vaikeuttaa viestien tavoittavuutta ilman maksullista mainontaa.
- **Tietoturva- ja yksityisyyskysymykset** voivat muodostaa haasteita erityisesti sotilaskotiyhdistyksille toiminnan luonteen vuoksi.

Sosiaalinen media ei ole yksiselitteisesti uhka tai mahdollisuus – se on molempia. Olennaista on, että sotilaskotiyhdistykset tunnistavat oman äänensä, kohderyhmänsä ja resurssinsa sekä rakentavat suunnitelmallisen ja vastuullisen some-läsnäolon. ■

*Sonja Rapo
Rajasotilaskotiyhdistys ry*

Esitimme muutamalle sotilas-kotiyhdistykselle sosiaalisen median käyttöön liittyviä kysymyksiä.

1. Miten yhdistyksessänne käytetään sosiaalista mediaa? Mitä kanavia, kuka vastaa julkaisusta ja kuinka usein julkaisuja tehdään?
2. Millaista hyötyä olette kokeneet saavanne yhdistyksellenne sosiaalisesta mediasta?
3. Oletteko kohdanneet haasteita sosiaalisen median käytössä: väärinymmärrykset, trollit, tietoturva, negatiivinen palaute jne.?
4. Millainen olisi mielestänne ihanteellinen somenäkyvyys yhdistyksen kannalta?
5. Miten näet somen merkityksen tulevaisuudessa yhdistyksellenne ja yleisesti sotilaskotitoiminnalle?
6. Kerro yksi vinkki tai toive muille sotilas-kotiyhdistyksille somen käyttöön.
3. Emme ole. Toimintamme sosiaalisessa medias-
sa on kuitenkin vielä suhteellisen uutta ja pieneh-
köä, joten se vaikuttaa muun muassa mahdolliseen
häirintään.
4. Sellainen, että me ja toimintamme näkyvät
positiivisessa valossa mahdollisimman laajalle
yleisölle. Haluamme jakaa tietoa toiminnastamme.
5. Somen merkitys kasvaa koko ajan yhdistysten
kannalta, joten näemme sen tärkeänä. Yhdistyk-
sen toiminta tulee tutummaksi ihmisille somen
kautta, he saavat tietoa toiminnastamme matalalla
kynnyksellä.
6. Kannattaa tehdä somea matalalla kynnyksellä
ja aidosti omana itsenään! Ulkopuoliset kokevat
aidot julkaisut helposti lähestyttäväksi, kun niistä
näkee, että päivityksen takana on oikea ihminen
oikeiden ajatusten ja mielipiteiden kanssa.

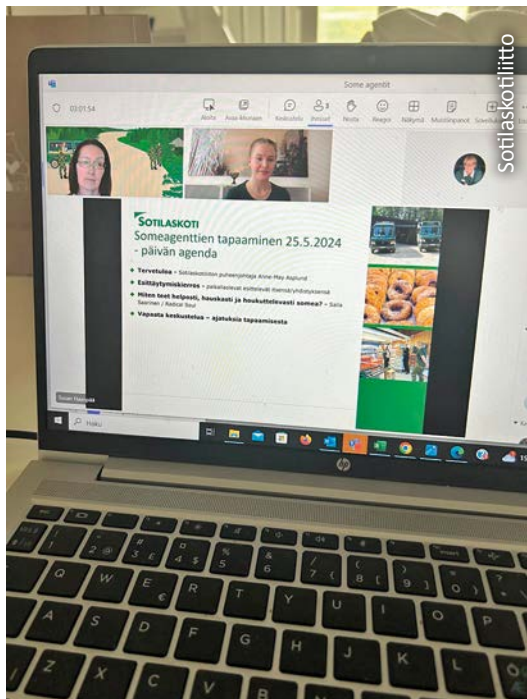
Rannikkosotilaskotiyhdistys

1. Yhdistyksemme hyödyntää sosiaalista mediaa aktiivisesti ja suunnitelmallisesti. Se toimii keskeisenä viestintäkanavanamme, jonka kautta jaamme ajankohtaista tietoa ja herätämme kiinnostusta toimintaamme kohtaan. Julkaisemme monipuolista sisältöä jäsentemme toiminnasta niin sotilasko-
deissa kuin varuskunta-alueen ulkopuolellakin. Nostamme esiin varusmiesten arkea sotilaskodis-
sa, tiedotamme tulevista tapahtumista, koulutuk-
sista ja jaamme tunnelmia menneistä tilaisuuksista
sekä kerromme sotilaskotiemme tapahtumista. Teemme tiivistä yhteistyötä sidosryhmiemme
sosiaalisen median kanavien kanssa, mikä vahvis-
taa näkyvyyttämme ja lisää vuorovaikutusta eri
toimijoiden välillä.

Rannikkosotilaskotiyhdistyksellä on Facebook-
ja Instagram-profiili sekä Youtube-kanava. Lisäksi
Uppiniemen, Pansion ja Merisotakoulun sotilas-
kodeilla on omat Facebook- ja Instagram-profiilit.
Teemme julkaisuja arviolta neljä kertaa viikossa,
kun huomioidaan kanavien eri julkaisutyytit.
Julkaisuista vastaavat ensisijaisesti yhdistyksen
somevastaava sekä sotilaskotien omat somevas-
taavat.

Ähtärin sotilaskotiyhdistys

1. Käytämme Instagramia ja Facebookia, sekä
meillä on kotisivut. Yhdistyksellämme on kaksi
nimettyä somevastaavaa, joista toinen hoitaa
suurimmaksi osaksi Instagramiin laitettavat päi-
vitykset ja toinen Facebookiin. Yhdessä vastaa-
vat päivittävät kotisivua. Kuitenkin sometus on
yhteispeliä, joku ottaa enemmän koppia valo-
kuvauksesta, joku sanoittamisesta! Yhdistyksen
aktiivit tietävät, kenelle voivat lähettää kuvia
somejulkaisuja varten, ja tämä ketju on huomattu
meillä toimivaksi. Julkaisuja tehdään suurimmaksi
osaksi silloin, kun yhdistyksellämme on jotain
tapahtumaa.
2. Sosiaalisen median avulla olemme saaneet
yhdistyksellemme näkyvyyttä ja muille ihmisille
tietoa siitä, millaista toimintaa harjoitamme.

2. Tunnettuutemme ja arvostuksemme ovat kasvaneet. Säännöllinen ja kiinnostava sisältötuotanto on tuonut meille uusia seuraajia, ja samalla yleisömmme ikärakenne on nuorentunut. Julkaisujen kattavuus on kasvanut merkittävästi, mikä on lisännyt näkyvyyttämme eri kohderyhmiin keskuudessa. Olemme onnistuneet ohjaamaan sosiaalisen median kautta kävijöitä verkkosivuillemme, jossa heillä on mahdollisuus täyttää jäsenhakemuslomake. Lisäksi sidosryhmämme ovat julkaisseet sisältöä toiminnastamme tai jakaneet julkaisujamme omilla kanavillaan, mikä on edelleen vahvistanut näkyvyyttämme.

3. Emme ole kokeneet haasteita.

4. Sisältömmme tavoittaa nykyiset ja potentiaaliset jäsenet myös nuoremmista kohderyhmistä. Toivomme, että julkaisumme herättävät kiinnostusta, tuottavat keskustelua ja vahvistavat myönteistä mielikuvaa yhdistyksestämme ja sen toiminnasta.

Somekanavamme tarjoavat ajankohtaista, visuaalisesti houkuttelevaa ja arvojemme mukaista sisältöä, joka saa jakamista ja reagoiteja. Lisäksi toivomme, että sidosryhmät jakavat aktiivisesti julkaisuja, jolloin näkyvyys laajenee entisestään.

Sosiaalisen median tulee toimia tiedotusvälineenä, yhteisöllisyyden ja jäsenhankinnan tukena. Ohjata kiinnostuneita yhdistyksemme verkkosivuille tai tapahtumiin mukaan. Eli orgaaninen julkaisu tuo megakattavuuden ja paljon uusia jäseniä.

5. Sen merkitys on suuri ja tärkeä myös tulevaisuudessa. Some on ns. ilmainen mediakanava. Yhä useampi etsii tietoa somekanavien kautta. Sosiaalisen median käyttäjiä on yli 80 prosenttia väestöstämme. Suomessa suurin kanava on Youtube, sitten Facebook ja kolmantena Instagram, joissa kaikissa on miljoonia käyttäjiä. Näistä löytyy toiminnastamme kiinnostuneita henkilöitä. Mitä nuorempi sukupolvi, sitä enemmän ”hengittää” somea.

6. Tee somevuosikalenteri, suunnittele valmiiksi sisältöä ja tee rohkeasti julkaisuja muistaen tietysti someohjeistukset.

Luonetjärven sotilaskotiyhdistys

1. Luonetjärven sotilaskotiyhdistyksen some-toiminta on hyvin yksinkertainen. Yhdistyksellä on kotisivut ja sekä julkinen että sisäinen oma Facebook-sivu. LSK:lla ja tarjoilujaostolla on molemmilla omat Whatsapp-ryhmät.

Kaikille jäsenille lähetetään jäsenrekisteriin ilmoitettuun sähköpostiosoitteeseen jäsenkirjeet sekä jäsentiedote tarpeen mukaan. Jäsenille, joilla ei ole sähköpostiosoitetta, postitetaan kirje (10-15 henkilöä).

Yhdistyksellä ei ole nimettyä somevastavaa. Jaostojen vastuuhenkilöt huolehtivat omien ryhmien viestinnästä ja liittävät uudet halukkaat jäsenet omiin ryhmiinsä. Tiedottaja vastaa jäsenkirjeistä ja -tiedotteista. Kotisivuille ja Facebook-sivulle ovat oikeudet tietyillä henkilöillä.

Whatsappin turvallisuus on nyt onneksi noussut esille, ja vaihdamme toiseen järjestelmään.

Sisäinen ja ulkoinen tiedottaminen ovat aina positiivinen asia, haasteena ovat resurssit: kuka tekee?

2. Sisäinen ja ulkoinen tiedottaminen ovat aina positiivinen asia, haaste on resurssit ja oikea-aikaisuus sekä miten kiinnostavasti asiat kerrotaan.

SOTILASKOTI

Hymyillä ja
sydämellä

Sotilaskotiliitto

3. Palaute on ollut pääosin positiivista, ja tietoturva on tällä hetkellä ajantasainen. Whatsapp-tiedottaminen on rajallista, vain jaostojen ryhmään liittyneet saavat tiedon. Whatsapp-tiedottamisen turvallisuutta pohditaan, ja nyt tuli Sotilaskotiliiton kehoitus siirtää uuteen toimintamalliin.

Yhdistyksellä on oma leipomo ja erinomainen leipuri. Tämä antaisi aika ajoin mahdollisuuden pienimuotoiseen varainhankintaan "aitojen sisäpuolella" muun muassa joulun aikaan. Mutta missä markkinoimme, koska julkisen Facebook-sivun kautta tämä ei ole suotavaa (hintakilpailu). Tästä asiasta keskusteltiin vuosi sitten.

4. Ajankohtainen – etukäteen ja myös jälkikäteen. Hyvät kuvat ja niiden yhteyteen kuvatekstit. Sisäisessä toiminnassa avointa ja jäseniä arvostavaa.

5. Yhdistyksellä tulee olla aktiivinen, tehtävään sitoutunut somehenkilö, somesuunnitelma sekä yhteiset ohjeet ja toimintatavat.

6. Miten saada jäsenet aktivoitumaan? Lähetettyjä jäsenkirjeitä ja -tiedotteita ei avata, jälkikäteen ihmetellään, missä asiasta on kerrottu. Www- ja Facebook-sivujen tulisi olla mielenkiintoisia ulkoasultaan ja sisällöltään, mutta kuka tekee – mistä resurssit?

Aina ei tarvita sanoja

"Minulle tulee aina niin hyvä mieli, kun näen sotilaskotisisaria", totesi eräs juhlavieraista yhdistyksemme puheenjohtajalle ja minulle, kun osallistuimme elokuun alussa reserviupseerikurssin 266 ISKU kurssijuhlaan Haminan Sotilaskotiyhdistyksen edustajina. Yli tuhannen juhlijan joukosta hän erotti meidät jääkäri-vihreästä järjestöasusta.

Tiedostimme sitä tai emme, viestimme paljon sanomatta tai kirjoittamatta sanaakaan. Sotilaskotitoiminnassa yhtenäinen pukeutuminen on visuaalinen elementti ja viestinnän väline, joka kertoo yhteisöllisyydestä ja arvomaailmasta. Pukeutuminen on siis osa sanatonta viestintää, johon lukeutuvat myös muun muassa ilmeet, eleet, äänenpainot ja katseet.

Väittäisin, että järjestössämme on sanattomaan viestintään kiinnitetty tavallista

Reserviupseerikoulun päärakennus juhla- ja laulustuksessa kurssijuhlailtana.

enemmän huomiota. Sloganimme Hymyllä ja sydämellä kertoo, miten kohtaamme niin toisen jäsenen kuin palvelustaan suorittavan. Hymyily ja samalla silmiin katsomien on tehokas tapa muodostaa yhteys toiseen ihmiseen. Aito hymy on universaali merkki ystävällisyydestä ja keino luoda lämmintä ilmapiiriä. Vaikka emme jakaisikaan yhteistä puhuttua kieltä, tämä viestintä toimii aina. Huomasin tämän myös tavatessani tuttavaperheen yksivuotiaan lapsen. Vaikka en osannut tulkita lapsen polveilevan jokelluksen merkitystä suoraan, aina hymyn nähdessäni uskoin toimivani oikein, ja lähtiesämme eri suuntiin vilkutimme molemmat. Sanoja ei tarvittu vuorovaikutuksen ja ymmärryksen luomiseen.

Sanaton viestintä on usein tiedostamaton, mutta sen vaikutus on merkittävä. Miten elehdimme, käytämme ääntämme tai katsomme, on viesti jostakin; toivottavasti hyväksynnästä, arvostuksesta ja läsnäolosta. Siksi on tärkeää joskus pysähtyä miettimään, millaista viestiä välitämme – ei vain sanoilla, vaan myös olemuksella. Yhtenäinen vaatetus voisi sotilaskotitoiminnassa olla muistutuksena tästä: se ei ainoastaan yhdistä, vaan myös kannustaa edustamaan yhteisiä arvoja ja tavoitteita kai-

Haminan sotilaskotiyhdistyksen puheenjohtaja Marja-Liisa Holopainen ja jutun kirjoittaja Annu Laine osallistuivat reserviupseerikurssin 266 kurssijuhlaan.

kessa vuorovaikutuksessa.

Olisipa hienoa, jos jokaisen mielikuva sotilaskotisisaresta tai -veljestä olisi sama kuin mainitsemi juhlavieraan. Tämän mielikuvan syntymiseen voimme jokainen osaltamme vaikuttaa. Se, että sotilaskotisisaren tai -veljen näkeminen aiheuttaa hyvää mieltä, johtuu varmasti usein siitä, millainen tunne sotilaskodissa vierailusta on jäänyt. Toteutimme kesällä palautekyselyn sotilaskodeissamme asioiville, ja avoimessa palautteessa todettiin, että erityisesti palvelu ja vuorovaikutteinen ilmapiiri ansaitsevat suuret plussat. Kunnia tästä hyvästä palautteesta kuuluu jokaiselle tiskin taakse asettautuneelle. ■

*Annu Laine
Haminan Sotilaskotiyhdistys ry*

Vastuu on myös tiedon vastaanottajalla

Yhdistystoimintaan liittyy aina merkittävänä osana tiedottaminen, niin myös sotilaskotitoiminnassa. Tiedottamisen tehtävänä on tukea niiden yhdistyksen tavoitteiden saavuttamista, jotka vuosittain hyväksytään toimintasuunnitelmaan.

On vaikea kuvitella, ettei yhdistys haluaisi kertoa itsestään ja toiminnastaan millään tavoin jäsenille ja yhteistyökumppaneille. Ajan henki on pääosin sosiaalinen media, muun muassa www- ja Facebook-sivut, jaostojen omat viestiryhmät sekä lisäksi jäsenkirjeet tai tiedotteet, jotka lähetetään jäsenrekisterin välityksellä tai muuten sähköpostiryhmänä. Häviävän pieni osa jäsenistä on enää kirjepostin varassa.

Yhdistyksen puutteellisesta ja vähäisestä tiedonkulusta seuraa monenlaista harmia: järjestäviin tilaisuuksiin ei saada jäseniä, päätöksistä tehdään erilaisia tulkintoja, syntyy ristiriitoja ja kuppikuntia. Salamyhkäisyys herättää myös epäluuloa.

Aktiivinen sotilaskotiyhdistys on aloitteellinen ja ennakoiva. Se kertoo jäsenilleen, mitä on tapahtumassa ja mitä tapahtuu juuri nyt. Yhdistys kertoo toiminnasta avoimesti ja tasa-arvoisesti kaikille jäsenilleen. Ilman tätä jäsenet eivät tiedä, mihin ja miten he voivat osallistua. On myös hyvä varmistaa, että johtokunnan päätöksistä, jotka koskevat jäseniä, kerrotaan oikea-aikaisesti.

Sotilaskotitoiminnassa avoin ja läpinäkyvä sisäinen tiedottaminen on avainasemassa:

- lisää luottamusta yhdistyksen sisällä ja ulkopuolella,
- lisää toimintaa ja motivoi jäseniä osallistumaan,
- haastaa vuoropuheluun ja saa aikaan vuorovaikutusta (mahdollisuus kertoa oma mielipide),
- houkuttelee uusia jäseniä ja luo verkostoja,
- vaikuttaa positiivisen mielikuvan syntymiseen yhdistyksestä,
- varmistaa avoimuuden ja läpinäkyvyyden yhdistyksen toiminnassa.

**Etsinnässä mielekäs ja monipuolinen harrastus?
Tervetuloa yhdistyksemme jäseneksi!**

Tiedottaminen vrt. viestintä – termit sekaisin?

Tiedottamisen lisäksi viestintä on yksi merkittävä osa tiedon välitystä. Tiedottaminen on tiedon jakamista tai välittämistä. Viestintään liittyvät vahvasti vastavuoroisuus ja palaute.

Some – osallistujan verkko

Sotilaskotiyhdistysten toiminnassa some on ollut askel eteenpäin. Parhaimmillaan sama viesti on kaikkien jäsenten luettavissa yhtä aikaa. Tiedon vastaanottamisessa vastuu on näin jäsenellä, lukeeko vai sivuuttaako viestin.

Pahimmillaan julkisessa verkossa lähetetty viesti leviää kulovalkean tavoin. Some on laaja erilaisten välineiden viidakko, ja sotilaskotiyhdistyksen on aiheellista miettiä, miten missäkin verkossa esiinnyttään ja miten kerrotaan toiminnasta.

Somessa on hyvä muistaa nettietiketti. Julistamisen ja toisten mustamaalaamisen sijaan keskusteluun kannattaa ottaa aktiivisesti osaa, kun on tarvetta, sekä kommentoida muita kannustaen. Hyvän vaikutuksen tekee käyttäjä, joka osaa kuunnella, kysyä ja auttaa.

Kiinnostuitko tiedottajan/ viestijän tehtävistä?

Edellä kirjoitetusta huomasit, että tiedon jakami-

nen niin jäsenille kuin sidosryhmille on tärkeä tehtävä. Oletko kiinnostunut yhdistyksen tiedottajan tai viestijän tehtävistä, mutta tunnet epävarmuutta? Vai haluatko oppia uusia asioita?

Sotilaskotiliitolle on kertynyt laaja koulutuspankki – koulutusaineisto eri tehtävien hoitamisesta. Tiedot löytyvät liiton intran koulutusosiosta. Vuosittain Sotilaskotiliitto järjestää koulutuksia sekä kasvokkain että verkossa. Verkkokoulutukset ovat olleet erinomaisia ja tavoitteellisia, hyvä tapa luoda saman asian ympärille osaaaja-verkko ja vertaistuki.

Sotilaskotiyhdistyksen viestinnässä on monia mielenkiintoisia tehtäviä, joista voi olla hyötyä opiskelussa, tai ne voivat tukea työelämän eri tehtävissä. Tärkeintä on, että jäsen osallistuu aktiivisesti yhdistyksen toimintaan ja sitoutuu ottamaansa tehtävään. Näin tiedetään parhaiten mistä viestitään. Tsemppiä! ■

Hymyllä ja sydämellä ♥

*Kaija Koponen
Sotilaskotipäällikkö, tiedottaja
Luonetjärven Sotilaskotiyhdistys ry*

Kansanedustaja Mia Laiho esitteli kokouksen ryhmähuoneessa jäsenille eduskunnan toimintaa.

Tuusulan sotilaskotiyhdistyksen kesä alkoi aktiivisesti

Kesäkuun ensimmäiselle viikolle yhdistyksellemme osui useampi tapahtuma varsinaisen sotilaskotitoiminnan ohella. Jokainen tapahtuma ja kohtaaminen on tärkeä pitämään yllä yhteyksiä jäsentemme ja sidosryhmiemme kesken. Kohtaamiset ovat myös viestinnällisestä näkökulmasta tärkeitä. Kun edustamme sotilaskotiyhdistystämme eri tilaisuuksissa ja tapahtumissa, viestimme samalla toiminnastamme ja sen taustalla olevista arvoista.

Vierailulla eduskunnassa

Yhdistyksemme sai kutsun espoolaisen kansanedustajan **Mia Laihon** vieraaksi eduskuntaan. Vierailu saatiin toteutettua varsin nopealla aikataululla kesäkuun alkupäivinä. Tapasimme Laihon avustajineen kokouksen ryhmähuoneessa,

jossa Laiho esitteli meille eduskunnan toimintaa ja kansanedustajien arkipäivää.

Lääkäritaustainen Laiho on eduskunnan sosi-aali- ja terveystoimikunnan varapuheenjohtaja, ja keskustelimme hänen kanssaan ajankohtaisista sote-hankkeista, muun muassa hoitoon pääsyn parantamisesta omalääkärimallin ja digitaalisten ratkaisujen avulla. Kokonaisturvallisuuden alueelta Laiho taustoitti rajaturvallisuuslakia, joka oli samana päivänä käsitellyssä eduskunnassa. Keskustelujen jälkeen ryhmämme pääsi vielä tutustumaan eri valiokuntien kokoustiloihin ja seuraamaan hetken aikaa eduskunnan täysistuntoa.

Puolustusvoimien palvelukeskus täytti 10 vuotta

Puolustusvoimien palvelukeskus juhlisti 10-vuo-

tista taivaltaan perjantaina 6. kesäkuuta. Puolustusvoimien palvelukeskus tuottaa ja koordinoi Puolustusvoimien sisäisiä tukipalveluita, joita ovat henkilöstöpalvelut, talous- ja matkapalvelut, tiedonhallintapalvelut sekä oppimis- ja kuvapalvelut. Pääosa keskuksista sijaitsee Joensuussa, mutta sen toimintaa on hajautettu myös Tampereelle ja Tuusulaan.

10-vuotisjuhla järjestettiin etäyhteyksien välityksellä, jotta kaikkien toimipisteiden osallistujat pystyivät seuraamaan yhtä aikaa juhlatervehdyksiä ja -esityksiä. Juhlapuheen tilaisuudessa piti Puolustusvoimien henkilöstöpäällikkö, kenraalimajuri **Rami Saari**. Tuusulan sotilaskotiyhdistyksen puheenjohtaja **Pälvi Myyry** osallistui juhlaan kutsuvieraana, ja Tuusulan sisaret järjestivät juhlakahvituksen Tuusulassa.

Tuusulan sotilaskodin ja palvelukeskuksen yhteistyö Tuusulan toimipisteessä on kiinteää. Sotilaskoti tarjoaa palveluitaan Puolustusvoimien palvelukeskuksen henkilökunnalle ja Puolustusvoimien kurssikeskuksessa vieraileville kurssilaisille.

Kesäyön marssilla Tuusulassa

Kesäyön marssi on Maanpuoluskoulutus MPK:n vuosittain järjestämä kävelytaapahtuma, johon voivat osallistua kaiken ikäiset. Osallistua voi yksin, kaksin, koko perheen voimin tai kasata vaikka harrasteporukasta tai työkavereista kokonaisen joukkueen. Kesäyön marssissa voi osallistua avoimeen siviili- tai reserviläissariaan. Vuonna 2025 Kesäyön marssi järjestettiin kymmenellä paikkakunnalla.

Ryhmäkuva eduskunnassa.

Tuusulan sotilaskotiyhdistys

Puolustusvoimien palvelukeskus ja Tuusulan sotilaskoti sijaitsevat Tuusulassa Puolustusvoimien kurssikeskuksen tiloissa. Kuvassa on alueen päärakennus.

Tuusulassa Kesäyön marssi järjestettiin lauantaina 7. kesäkuuta. Marssin pituuden saattoi valita itselleen sopivaksi (12/25/48 kilometriä), ja olipa Tuusulassa mukana myös extreme-matka, 62–100 kilometriä. Tänä vuonna osallistujia oli ennätysmäärä, yli 400 henkeä.

Tuusulan sotilaskoti on osallistunut perinteisesti Kesäyön marssille Tuusulassa. Yhdistyksellämme ei ole enää omaa myyntiautoa, mutta olemme saaneet lainata autoa tarvittaessa Santahaminan sotilaskodilta. Oma munkkitiimimme leipoi herkulliset munkit marssitapahtumaan.

Virvokkeet ja munkit maistuivat lähtijöille tänäkin vuonna urheilukeskuksen lähtöpaikalla. Moni pakkasi mukaan reppuun myös Sotilaskoti-karkkipussin energiaa antamaan. Auto palveli marssijoita myös Taistelukoulun huoltopisteellä marssin varrella. Intoa ja iloa puhkuvat marssijat toivat hyvän mielen myös myyntivuorossa oleville sisarille. ■

*Pälvi Myyry
Tuusulan Sotilaskotiyhdistys ry*

Seminaarista bingoiltoihin

Rannikkosotilaskotiyhdistyksen kevät ja kesä olivat täynnä toimintaa.

Sisarten seminaaripäivä avasi Rannikkosotilaskotiyhdistyksen kevätkauden huhtikuun alussa Merisotakoululla. Päivän tarkoituksena oli vahvistaa yhteisöllisyyttä ja viettää aikaa yhdessä ajankohtaisen ohjelman parissa. Päivä koostui toimintaamme tukeneista luennoista sekä mukana-satempaavista ryhmätöistä. Päivän avasi Merisotakoulun johtaja, kommodori **Antti Rainio**, jonka aiheena oli *Ajankohtaista Merivoimista ja Merisotakoulusta*.

Saimme käytännön vinkkejä englannin puhumiseen Merisotakoulun kieltenopettaja **Sohvi Siiponmaalta**. Viestintäkonsultti **Christina Forsgård** puolestaan valotti Nato-jäsenyyden vaikutuksia ja avasi uusia näkökulmia sotilaskotitoiminnan kehittämiseen. Päivän päätteeksi Tuusulan sotilaskotiyhdistyksen puheenjohtaja, resilienssikouluttaja **Päivi Myyry** kertoi resilienssin merkityksestä ja sen kehittämisestä.

Toukokuun 7. päivänä vietimme sotilaskotitoiminnan perinnepäivää Helsingin Senaatintorilla. Sää oli kolea ja tuulinen, mutta silti paikalle saapui paljon toiminnastamme kiinnostuneita kävijöitä. Sotilaskotitelta ja erityisesti sotilaskotiauto Unelma herättivät huomiota, ja moni tuli

Bingo vaatii keskittymistä, ettei voitto mene ohi.

nimenomaan munkkikahville sekä muistelemaan omaa tai läheistensä varusmiesaikaa. Päivän aikana saimme kuulla monet kiitokset, kuinka merkityksellistä ja tärkeää työtä sotilaskotisaret tekevät varusmiesten hyväksi. Myös ensi vuonna vietämme sotilaskotitoiminnan perinnepäivää Senaatintorilla.

Upinniemen paikallisosaston puheenjohtajalla Tii Salmisella oli kunnia toimia sotilasvalan ja sotilasvakuutuksen esilukijana.

Seuraavana päivänä 8. toukokuuta Merivoimien koulutuspurjehdus saatettiin matkaan Helsingin Etelärannasta. Paikalla oli yhdistyksemme sotilaskotiauto sisarineen tarjoamassa varusmiehille ja heidän läheisilleen Upinniemen sotilaskodissa valmistettuja munkkeja ja muita tuotteita. MLC Hämeenmaalla on Suomen ainoa Sotilaskoti-laivakanttiini, jota yhdistyksemme on ylläpitänyt jo yli kolmen vuosikymmenen ajan.

Leirisotilaskotitoiminnan peruskurssi Russarössä

Järjestimme jäsenistöllemme ensimmäistä kertaa leirisotilaskotitoiminnan peruskurssin kesäkuun alussa Russarössä. Se toteutettiin Rannikkoprikaatin ja Maanpuolustuskoulutuksen (MPK) tuella. Kurssilaiset opiskelivat muun muassa leirisotilaskodin perustamista, turvallisuustaitoja ja puulämmitteisen vedenlämmittimen käyttöä. Viikonlopun aikana sotilaskotia pidettiin auki myös reserviläisille. Lisäksi kurssilaiset pääsivät nauttimaan Russarön saaresta majakkakävelyllä ja tutustuivat mm. järeään Betlehem-tykkiin mainion opastuksen kera.

Merivoimien vuosipäivä Turussa

Merivoimien vuosipäivää vietettiin 9. heinäkuuta aurinkoisessa kesäsäässä Turussa. Tapahtuma ja myös kaksi sotilaskotipistettämme kiinnostivat. Turun paikallisosasto oli yhdessä Turun sotilaskotikotiyhdistyksen kanssa Forum Marinumin edustalla. Tarjolla oli muun muassa perinteiset sotilaskodin munkkikahvit ja grillipisteen tuotteita. Toinen pisteemme oli kalustonäyttelyalueella Varvintorilla. Yhdistyksemme esittelypisteellä oli mahdollisuus tutustua sotilaskotitoimintaamme ja hankkia sotilaskodeissamme myytäviä tuotteita sekä tietysti nauttia munkkikahvit sotilaskotiauto Unelmasta.

Tavoitteemme oli aktivoida kävijöitä, joten heillä oli mahdollisuus pyöräyttää onnenpyörää ja osallistua arvontaan. Onnenpyörä oli erittäin suosittu myös aikuisten keskuudessa, ja saimme useita henkilöitä tutustumaan sotilaskotitoimintaamme. Sotilaskotisaria oli paljon paikalla: heitä oli saapunut Turun paikallisosaston lisäksi Hangon, Suomenlinnan ja Upinniemen paikallisosastoista.

Sotilaskotien kesä – alokasinfoista valajuhlaan

Heinäkuussa alokkaiden saavuttua järjestettiin infotilaisuuksia Upinniemen ja Pansion sotilaskodeissamme. Alokkaille jaettiin kierrätetyistä muovipulloista valmistetut kestokassit, jotka lahjoitimme yhdessä Anna-Liisa Rewellin säätiön kanssa. Tavoitteemme on vähentää muovipussien käyttöä. Yhdistyksemme lahjoitti myös pelikortit alokkaille. Korttipelien on todettu kehittävän muistia ja keskittymiskykyä sekä edistävän yhteisöllisyyttä. Alokaskirkot ja konfirmaatiot ovat edelleen osa sotilaskotiemme toimintaa.

Sotilaskotisaret ovat järjestäneet säännöllisesti varusmiesten bingoiltoja. Ne ovat suosittuja ja tuovat yhteisöllisyyttä. Sotilaskoti raikuu iloisia kannustushuutoja jonkun saadessa bingon. Ja mikä parasta, kännykät ovat sivussa, sillä bingo vaatii keskittymistä, muutenhan voitto voi mennä ohi. Myös kotiutusjuhlien järjestämisessä paikallisosastojemme sisaret ovat aktiivisesti mukana. Kuuntelemme varusmiesten toivomuksia juhlien sisältöön ja pyrimme toteuttamaan ne resursiemme mukaan. Läheistenpäivänä varusmiehet pääsevät viettämään aikaa läheistensä kanssa Upinniemen, Pansion ja Merisotakoulun sotilaskodeissamme. Sisaret yhdessä henkilökuntamme kanssa tekevät sen mahdolliseksi.

Rannikkoprikaatin sotilasvala- ja -vakuutus-tilaisuus kokosi tuhansia vieraita 14. elokuuta Upinniemeen. Merkityksellistä valapäivää oli sotilaskodissa toteuttamassa yli 20 sisarta ja henkilökunta. Leipurit leipoivat tuhansia suolaisia ja makeita herkkuja. Sotilaskodin lisäksi sotilaskotiauto Unelma, telttamyyntipisteet sekä Merikappelin myyntipiste palvelivat kävijöitä.

Yhdistyksemme Upinniemen paikallisosaston puheenjohtajalla **Tii Salmisella** oli kunnia toimia sotilasvalan ja -vakuutuksen esilukijana sekä ottaa vastaan ohimarssi Rannikkoprikaatin komentajan, kommodori **Johan Tillanderin** kanssa. Valakentällä sotilaskotijärjestön lippu oli muiden vapaaehtoisten maanpuolustusjärjestöjen kanssa osana yhteistä juhlaa ja perinnettä, joka kantaa.

Mukavien kesätapahtumien jälkeen on hyvä jatkaa syksyä kohti, kuten eräs sisaremmme totesi: ”Sotkukeikat ovat aina piristäviä!” ■

Rannikkosotilaskotiyhdistys ry

Rajamieskillan pisteellä tutustuttiin luonnon antimisiin.

Immolan sisarpäivillä nostatettiin sotilaskotihenkeä

*Alueiden
airut*

Rajasotilaskotiyhdistyksen Imatran ja Parikkalan paikallisosastot saivat kunnian järjestää Kaakkois-Suomen sotilaskotialueen sisarpäivät 7. kesäkuuta 2025 Immolassa.

Päiville osallistui noin 120 sotilaskotisarta ja -veljeä. Tilaisuus järjestettiin ensimmäistä kertaa Rajavartiolaitoksen tiloissa ja rajasisarten emännöimänä.

Lounaan jälkeen päivän ohjelmallinen osuus alkoi Kaakkois-Suomen rajavartioston sekä Raja- ja merivartiokoulun toiminnan esittelyillä. Immolan kangas on toiminnoltaan monipuolinen kokonaisuus, koska siellä toimii Rajavartiolaitoksen kaksi eri hallintoyksikköä. Rajasotilaskodin toiminta on tämän myötä erilaista kuin esim. Ivalossa, jossa asiakkaina ovat pääsääntöisesti vain varusmiehet.

Päivän koulutuksellisessa osuudessa käytiin läpi vapaaehtoista maanpuolustustyötä sotilaskotijärjestössä muun muassa motivaation ja johtamisen kautta. Harrastuksen rikkaus on, että jokainen on tervetullut omilla motiiveillaan, osaamisellaan ja sitoutumisellaan. Tämä on hyvä muistaa yhdistyksissä ja huomioda sekä hyväksyä tekijöiden erilaisuus. Sotilaskotityö harrastuksena on arvokas, antoisa ja mielenkiintoinen, joten muistetaan jokainen markkinoida sitä muillekin tapahtumissa, somessa jne.

Iltapäivä kului erilaisten toimintapisteiden parissa. Osallistujat saivat käydä rajamuseossa ja tutustua luonnon tarjoamiin antimisiin Kaakkois-Suomen rajamieskillan pisteellä. Rajamieskillalaiset tarjoilivat myös pakurikääpäteetä nuotion äärellä. Imatran reserviläiset järjestivät osallistujille ammuntopisteen uusien ekoaseiden parissa. Lisäksi näytillä oli erilaisia aseita, joihin saatiin tutustua.

Historiapisteellä kerrottiin sekä Immolan kankaan että Rajasotilaskotiyhdistyksen historiasta. Lopuksi osallistujat saivat kokeilla kantaa erikoisrajajääkäreiden sissireppua ja arvioida sen

painon, joka muuten oli 36 kiloa. Päivän aikana sai täyttää tietovisalapppua, joka tarkastettiin päätöstilaisuudessa, ja oikein vastanneiden kesken arvottiin palkintoja.

Päivä päättyi yhteiseen kahvihetkeen karjalanpiirakoiden ja munkkien kera. Järjestäjinä voimme todeta, että oli upeaa nähdä näin reilu joukko osallistujia. Yhteisöllisyyden tunne, joka oli läsnä koko päivän, kruunasi tapahtuman. Kiitos kaikille. Tämän tyyppiset tapahtumat ovat arvokkaita yhteisnauttimisen ja sotilaskotityön hengen nostattamisen kannalta. Seuraavien Kaakkois-Suomen sisarpäivien järjestelyvuoron vuodelle 2026 sai Valkealan sotilaskotiyhdistys.

Haluamme kiittää osallistujien lisäksi Rajavartiolaitosta, joka mahdollisti tapahtuman Immolassa sekä Sotilaskotijärjestön Tukea, jolta saimme avustuksen tarjoilujen kustannuksiin. ■

*Rajasotilaskotiyhdistys ry
Imatran ja Parikkalan paikallisosastojen puolesta
Sonja Rapo*

Osallistujat saivat testata ekoaseita Imatran reserviläisten toimintapisteellä.

Naapuriapua ja iloisia kohtaamisia!

Alueiden airut

Toukokuun 17. päivänä vietettiin Pohjanmaan alueen sotilaskotiyhdistysten virkistyspäivää Ähtärissä. Aurinkoinen päivä alkoi lounaalla Vanha Pappila Hetkessä, jatkui Pirkanpohjan taidekeskuksessa ja päättyi Ähtärin räjähdokeskukselle, jossa yhdistysten jäsenille esiteltiin räjähdokeskuksen toimintaa.

Päivän aikataulussa oli huomioitu se, että eri yhdistysten jäsenillä olisi aikaa vaihtaa kuulumisia keskenään. Tätä aikaa hyödyntäen järjestäytyi Pohjanmaan alueellisen toiminnan koordinoitiryhmä.

Koordinointiryhmä on aiemmin jäänyt perustamatta seuraavista syistä: Pohjanmaan sotilaskotialueen yhdistykset ovat maantieteellisesti niin lähellä toisiaan, että naapuriapu ja kuulumisten vaihtaminen ovat osa yhdistysten perustoimintaa. Kun alueellamme on "vain" viisi yhdistystä, saavuttavat soittoringit ja viestiketjut nopeasti kaikki alueen puheenjohtajat ja sotilaskotipäälliköt milloin minkäkin asian tiimoilta. Kaikki yhdistyksemme ovat myös varuskunnattomia yhdistyksiä, joten yhdistysten tekemä myyntityö on kausiluonteista. Tämän vuoksi on taloudellisestikin järkevää aina kartoittaa, onko naapuriyhdistykselle tulossa myyntiä, jolloin voidaan tehdä yhteishankintoja.

Toukokuun virkistyspäivän osallistujat kokoontuivat Ähtärin Pirkanpohjan Sinisen talon portaille. Kuvasta puuttuu Ähtärin yhdistyksen sisaria, jotka olivat valmistamassa iltapäiväkahveja Ähtärin räjähdokeskuksella.

Suurempiin tapahtumiin lainaillaan niin lämpöastioita kuin kökkä- eli talkooväkeä ristiin rastiin Pohjanmaata.

Ymmärrämme, että varuskunnallisten sotilaskotiyhdistysten puheenjohtajien ja hallitusten/johdokuntien työn tueksi tarvitaan eri ihmiset hoitamaan alueellista yhteistoimintaa. Sama on tilanne, mikäli sotilaskotialue on maantieteellisesti laaja tai siihen kuuluu lähemmäs kymmenen yhdistystä. Täällä Pohjanmaan alueella kuitenkin päädyimme nyt siihen, että alueellisen toiminnan koordinoivan organisaation muodostavat yhdistysten puheenjohtajat, ja yhdyshenkilönä sekä tietojen kerääjänä toimii aina sen yhdistyksen puheenjohtaja, jonka yhdistys järjestää alueen virkistyspäivät.

Jos jonkun sotilaskotiyhdistyksen toiminnan tai

Pohjanmaan alueen tilanne muuttuu, reagoimme tähän välittömästi ja muodostamme koordinaatioryhmän muista kuin yhdistysten puheenjohtajista. Tällä hetkellä alueellinen toimintamme toimii kuitenkin parhaiten juuri näin yhdistysten puheenjohtajien ja sotilaskotipäälliköiden kautta. Tätä kirjoitettaessa takana on Kauhava Air Show 2025, jossa jälleen kerran saimme kokea yhdessä tekemisen iloa! ■

Pohjanmaan alueen sotilaskotiyhdistysten puheenjohtajat

Jutun kirjoitti Anne Luodeslampi, koordinoivan yhdistyksen pj.

Sodevinkit

Oletko keksinyt jonkun oivallisen keinon helpottaa sotilaskotityötä esimerkiksi keittiössä, kassalla, kirjastossa, linjastossa tai missä tahansa, missä sotilaskotityötä tehdään?

Tämä on uusi sodevinkkipalsta, jonka toteutukseen kannustamme kaikkia lehden lukijoita. Julkaisemme lyhyitä kuvauksia vinkeistä tai nikseistä, joita voi hyödyntää sotilaskotitoiminnassa. Myös kuvan voi lähettää mukaan. Vaikka niksisi tuntuisi helpolta, pieneltä ja mitättömältä, lähetä se silti osoitteeseen toimitus@sotilaskotiliitto.fi!

”Sotkuautokeikoilla moni meistä on huomennut, että erityisesti tupakka-askien hintatiedot on painettu hyvin pienellä tekstillä. Keskiikäistävien ja keski-ikäen jo ylittäneiden on hankala saada suhrusta selvää.

Varaudu siis tilanteeseen ja ota keikalle mukaan vanha kunnon apuväline: luuppi eli suurennuslasi! Taskulamppukaan ei ole pahitteeksi, ja onpa saatavana myös lampulla varustettuja suurennuslaseja. Johan alkaa homma sujua.”

Kevään harjoitukset vastasivat poikkeusoloharjoittelun tarpeisiin

Haasteita tiloissa ja laitteissa

Toukokuun perinteiset harjoitukset Rovajärven ampuma-alueella onnistuivat osallistuneiden jäsenten antaman palautteen mukaan erittäin hyvin. Northern Strike 25 - ja Northern Star 25 -harjoitusten sotilaskotitoiminta oli piirin kokouksessa sovittu Rovaniemen yhdistyksen vastuulle. Osallistujia oli tällä kertaa 12 yhdistyksestä. Johtajana toimi **Vappu Alapeteri** ja hänen varahenkilönään oli perehtymässä **Merja Penttinen**.

Tällä kertaa harjoitukseen liittyi poikkeuksellisen paljon haasteita. Huhtikuun alussa tuli tieto

Heinuvaaran kodissa tapahtuneesta mittavasta vesivahingosta. Hyvällä yhteistyöllä Puolustuskiinteistöjen kanssa kodin toiminta saatiin kuitenkin varmistettua kohtuullisesti. Tiskauslinja sekä toimisto ja taukotila olivat kuitenkin pois käytöstä, ja koko harjoituksen ajan kuivatus oli käynnissä. Meluhaittaa ei juuri ollut, mutta hienoa betonipölyä oli ilmassa. Keittiöön hankittiin pieni astianpesukone, joten vain kahvimukit olivat kertakäyttöisiä. Leipomon toiminta oli normaalia, ja kabinetti muutettiin toimistoksi. Keittiön kyl-

Merja Penttinen

mälailheet alkavat Heinussa olla tiensä päässä, ja kylmiö hiipui täysin harjoituksen aikana. Kainuun prikaatin huolto hankki onneksi harjoituksen ajaksi jääkaapin käyttöömmme.

Harjoituksen alku oli varsin rauhallinen, mutta asiakkaiden määrä lisääntyi harjoituksen edetessä. Autokeikkoja tehtiin 21. Leirikodit palvelivat käskyn mukaisesti Heinussa ja Sarriolla. Niinpä vapaaehtoisia jouduttiin sijoittamaan tarpeen mukaan jompaankumpaan kotiin. Tämä sekä tilojen ja laitteiden haasteet antoivat harjoituksessa esimakua siitä, että poikkeusoloissa voi tulla nopeita ja yllättäviäkin muutoksia.

Turvallisuuskoulutukset harjoitukseen osallistuville, kenttähätaudet ja -ehtoolliset sekä säännölliset iltapalaverit olivat asiakaskohtaamisten ohella harjoituksen helmiä. Niinpä ei ollut yllätys, että harjoituksen palaute oli todella hyvä. Avomella ja yhteistyöhaluisella asenteella sekä reilulla käytöksellä osallistujat onnistuvat, oppivat uutta ja saavat hyvää kokemusta. Harjoituksen johto oli tehnyt hyvää työtä. Kiitos Vappu ja Merja. ■

*Heli Ikonen
Pöörpäällikkö
3. Sotilaskotipiiri*

Leipomo toimi normaalisti Heinuvaaran sotilaskodissa harjoitusten aikana. Herkulliset tuotokset päätyivät asiakkaiden iloksi.

Tarpeellinen ja rajallinen leirikoti

Saimme Hämeen sotilaskotialueen eli HÄMYn yhdistyksinä mahdollisuuden vetää leirikotia Pohjankankaalla huhti-toukokuun vaihteessa, ja tartuimme tilaisuuteen.

Meitä oli neljästä yhdistyksestä eripituisia jaksoja parisenkymmentä sisarta. Majoituimme leirikodilla. Toimintaamme ohjeisti tietenkin Panssariprikaati, se oli Nato-sotaharjoituksen vetäjä. Sisarten joukossa oli niin konkareita kuin ensimmäistä leirikokemustaan hakeneita.

Palveluksiamme sai vajaa 3 000 harjoitukseen osallistunutta varusmiestä ja reserviläistä neljästä maasta. Lisäksi leirikodin tiloja ja palveluita käytti mediaväki, siviilihenkilöt, jotka pääsivät seuraamaan ammuntoja, ja yhtenä iltana harjoituksen huolto-osasto järjestämällä kodilla pienimuotoisen läksiäisjuhlan kahdelle kantahenkilökunnan jäsenelle.

Sen lisäksi, että varsinaisella kodilla oli tosi vilkasta, kolme myyntiautoa palveli joukkoja maastossa. Etenkin sadat saksalaiset olivat vai-

kuttuneita palvelusta, jota yllätyksekseen saivat vieläpä omalla kielellään, koska kaksi sisarta hallitsi sen täydellisesti.

Leirikodin toimintatilat ovat varsin rajalliset, samoin varustus. Telttaleipomoon munkit olivat asiakkaiden suursuosikkeja, niitä olisi mennyt enemmän kuin ehdittiin valmistaa. Lisää kahvi-leipää saatiin Parolannummelta, ja leirikodilla leivottiin itse monenlaisia makeita leivonnaisia. Myös suolaiset tarjottavat hupenivat vitriinistä häkellyttävää tahtia.

Leiriajan säät suosivat valmistus- ja elintarvikkeiden säilyvyyttä. Leirikoti tarpeellisuudessaan, joskin myös rajallisuudessaan vastaa varsin hyvin poikkeusoloharjoitusten tarkoitusta. Monenlaisen sisarten kekseliäisyys ja luovuus nousivat harjoituksen aikana arvoonsa todella vilkkaiden myyntipäivien tiimellyksissä. ■

*Hilkka Pohjonen
Harjoituksen päällikkö*

Raili Vuorinen (vas.), Mirva Orava, Leena Lappalainen, Helena Pajari, Leena-Riitta Virtanen ja Tarja-Leena Aaltonen palvelivat asiakkaita kevään harjoituksessa Pohjankankaan leirikodilla.

Eevi Jacksen

Olen Eevi Jacksen, Rannikkosotilaskotiyhdistyksen puheenjohtaja. Minut valittiin tehtävään maaliskuussa 2025. Ennen puheenjohtajuutta toimin neljä vuotta yhdistyksen hallituksen jäsenenä. Sotilaskotitoiminnan olen aloittanut vuonna 2016 yhdistyksemme Turun paikallisosastossa. Sotilaskoti harrastuksena oli pyörinyt mielessäni jo useamman vuoden ennen liittymistä. Oli ilo löytää Pansioon ja mukaan toimintaan. Vuosien aikana tapahtuneiden muuttojen vuoksi olen päässyt toimimaan jäsenenä myös Kajaanin ja Tampereen seudun yhdistyksissä. Sen lisäksi leirisotilaskodit pohjoisesta saaristoon ovat tulleet

tutuksi. On ollut suuri onni nähdä toimintaa erikokoisissa yhdistyksissä ja ympäristöissä läpi Suomen. Jokaisessa paikassa on oma erityinen lämminhenkinen tunnelmansa.

Puheenjohtajana minua motivoi halu luoda ilmapiiri, jossa jokainen jäsen tuntee itsensä tärkeäksi osaksi yhdistystämme. Haluan, että päätöksenteko pohjautuu avoimuuteen ja yhteisiin tavoitteisiin. Toivon uusien jäsentemme pääsevän mukaan toimintaan ja tuntevan olevansa osa yhteisöämme. Haluan kokeneiden sisariemme jakavan kallisarvoista käytännön tietoa eteenpäin meille nuoremmille. Yhdessä tekemisen voimalla

on yhdistyksemme rakennettu.

Kuuntelen, opin ja johdan yhdistystämme tavoitteellisesti sekä jäsenistöä että yhteistyökumppaneita kunnioittaen. Haluan olla varmistamassa, että merkityksellinen harrastuksemme jatkuu ja kehittyvä vastamaan nykypäivän tarpeita. Pysin puheenjohtajana tuomaan esille ideoitani esimerkiksi oman sukupolveni jäsenhankintaan ja näkökulmiin.

Olen maanpuolustushenkinen ja mukana monissa harrastuksissa. Naisten vapaaehtoisen asepalveluksen jälkeen olen osallistunut yli sataan erilaiseen harjoitukseen niin reserviläisenä kuin sisarena. Niistä olen saanut arvokasta kokemusta ja uusia tärkeitä ystäviä.

Kun en ole hoitamassa yhdistyksemme asioita tai harjoituksessa, olen töissä ihanassa kukkakaupassa. Luovat työt tuovat sopivasti vastapainoa harrastuksiin. Suunnittelen ja sidon kimppuja, somistan tiloja ja iloitsen asiakkaiden kanssa arjen juhlahetkestä. Kun haluan hengähtää, minut löytää ihastelemasta pihan kukkaloistoa, katselemassa tyrskyävää merta tai uppoutuneena käsitöihin.

Luonto ja käsillä tekeminen antavat minulle inspiraatiota myös vapaaehtoistyöhön. Niissä on paljon samaa vapaaehtoistyön kanssa. Tarvitaan herkkyyttä, kärsivällisyyttä ja näkemystä siitä, mitä upeaa voimme saada yhdessä aikaan.

Onpa kasviopista ollut sotilaskodeissakin useamman kerran apua. Olemme yhdessä toteuttaneet viherkasvien pelastusoperaatioita, suunnitelleet istutuksia ja miettineet, mitkä kesäkukat selviäisivät paahteisella paikalla. Nämä pienet arjen teot ovat vahvistaneet yhteishenkeä ja tuoneet ympärille iloa vapaaehtoistyön tohinassa. Jokaisella sotilaskodin jäsenellä on oma erityinen taitonsa, jota voi hyödyntää yllättävissäkin tilanteissa – ja juuri niistä taidoista rakentuu meidän yhteinen voimamme.

Tavoitteenani on, että Rannikkosotilaskotiyhdistys tunnetaan avoimena, osallistavana ja ajassa elävänä yhdistyksenä. ■

Eevi Jacksen

Rannikkosotilaskotiyhdistys ry

Pälvi Myyry

Lähdin mukaan naisten vapaaehtoistoimintaan vuoden 2004 paikkeilla. Alkukipinän sain, kun olin erään naisverkoston mukana tutustumassa Allu Lammisen johdolla Naisten Valmiusliiton viikonloppukurssiin, joka pidettiin Santahaminassa. Aurinkoinen päivä merellisessä ympäristössä ja iloiset ja aktiiviset kurssilaiset saivat minutkin innostumaan mukaan toimintaan. Ilmoittauduin mukaan seuraavaan NASTA-harjoitukseen, joka pidettiin Santahaminassa (NASTA Sahara 2005). Sotilaskotitoiminta oli alkanut kiinnostaa minua, ja osallistuin harjoituksessa Poikkeusolojen sotilaskotitoiminta -kurssille. Siitä on jäänyt erityisesti mieleeni hieno retki Kuivasaarelle, jossa tutustuimme saaren vanhaan sotilaskotiin.

Osallistuin vuosien aikana NASTA-

harjoituksiin ensin kurssilaisena ja myöhemmin organisaation jäsenenä. Harjoitusten aikana pääsin vierailemaan useissa sotilaskodeissa, ja niiden lämmin tunnelma herätti kiinnostuksen lähteä itsekin mukaan toimintaan. Liityin Tuusulan sotilaskotiyhdistykseen vuonna 2015, ja jo seuraavana vuonna minut pyydettiin mukaan yhdistyksen johtokuntaan.

Vuosien varrella sotilaskotitoiminnasta on tullut tärkeä osa vapaa-aikaani. Yhdistyksemme sotilaskoti on Puolustusvoimien kurssikeskuksen yhteydessä Tuusulan Rantatien varrella. Vapaaehtoistoiminta sotilaskodin kanttiinissa on aina yhtä mukavaa. Asiakkaat tuntuvat olevan aina hyvällä tuulella, ja yhteistyö työntekijän

ja vapaaehtoistyötä tekevien sisarten kanssa on sujuvaa. Liikkuvan sotilaskodin myyntikeikat erilaisissa maanpuolustustapahtumissa tuovat vaihtelua arkeen ja antavat mahdollisuuden kohdata myös paikallisia ihmisiä.

Vuodenvaihteessa otin vastaan Tuusulan sotilaskotiyhdistyksen puheenjohtajuuden. Se on tuonut paljon hallinnollista tehtävää vapaa-aikaani. Uudet vastuut ovat myös mielenkiintoisia ja antavat mahdollisuuden tutustua maanpuolustuksen kenttään entistä laajemmin. Vaikka olenkin joutunut nipistämään omasta vapaa-ajastani, ajattelen, että sotilaskotityö ja sen johtaminen antavat paljon enemmän kuin ottavat. Näin voin sanoa myös sen vuoksi, että minulla on vahvana tukenani vastuuta kantava johtokunta.

Tärkeänä osana vapaaehtoistoimintaa pidän myös itseni kehittämistä. Osallistun säännöllisesti

erilaisiin koulutuksiin, joista tuoreimpana (ja erittäin suositeltavana) koulutuksena oli Sotilaskotiliiton järjestämä Sotilaskotitoiminnan johtaminen -koulutus alkuvuonna. Olen myös itse toiminut SoMa- ja muissa harjoituksissa kouluttajana, aiheinani muun muassa resilienssi ja toimiva vuorovaikutus.

Päivätyössäni toimin säätiön asiamiehenä Tuusulanjärven taiteilijatalojen naapurissa. Työssäni olen osaltani vaalimassa vanhan Tuusulan perinteitä ja perinnemaisemien säilyttämistä. Myös Tuusulan sotilaskodissa entisellä Taistelukoulun alueella vaalimme alueen perinteiden säilyttämistä. Näin myös työni ja harrastukseni yhdistyvät varsin mielekkäästi. ■

*Päivi Myyry
Tuusulan Sotilaskotiyhdistys ry*

Päivi Myyry osallistui helmikuussa Sotilaskotiliiton matkalle Hohenlockstedtiin Pohjois-Saksaan, jossa vietettiin suomalaisen jääkärikoulutuksen 110-vuotisjuhlaa. Kuvassa taustalla Hohenlockstedtin entinen sotilaskotirakennus, joka oli käynnin aikana remontoitavana.

Marianna Kansikas

Olen **Marianna Kansikas** ja aloitin Valkealan sotilaskotiyhdistyksen puheenjohtajana tämän vuoden alussa. Sotilaskotisisarena olen ollut 18 vuotta. Tulin mukaan ystävän houkuttelevana kirjastosisareksi ja melko pian aloin käydä sotilaskotiauton myyntikeikoilla. Tiskivuorojakin olen tehnyt jo useamman vuoden ajan. Hallinnon asioihin tutustuin toimiessani neljä vuotta sisäisenä tarkastajana.

Kotona perheeseeni kuuluvat aviomies ja koira. Meillä on yksi lapsenlapsi, ja tyttären perhe on aina ollut hyvin läheinen. Miehelläni on ollut saksanpaimenkoira teini-ikäisestä asti, ja palveluskoiraharrastus on ollut oleellinen osa elämäämme. Sieltä on peräisin myös pitkä järjestötyökokemukseni. Työurani olen tehnyt omassa yrityksessämme sekä kaupassa. Olen myös toiminut käräjäoikeuden lautamiehenä 12 vuotta, mistä minulle on myönnetty herastuomarin arvonimi.

Kulunut puoli vuotta on tuonut paljon uusia asioita sotilaskodin käytännön toiminnasta. Vekaran sotilaskoti on suuri monellakin tavalla, ja se yhdessä toimintaympäristön omaleimaisuuden kanssa tuo omat haasteensa. Onneksi apuna on osaava toiminnanjohtaja, jolla on pitkä kokemus sotilaskodista. Henkilökunnassa on myös useita pitkään meillä olleita ammattilaisia. Heiltä ja hallituksen jäseniltä saamani tuki on ollut suureksi avuksi asioiden opettelussa.

Tärkein asia toiminnan ohjaamisessa on sääntöjemme mukaisesti varusmiesten ja -naisten sekä reserviläisten viihtyvyyden lisääminen. Unohtaa ei pidä myöskään jäseniemme kiittämistä heidän panoksestaan tämän tavoitteen hyväksi.

Paras palkinto meille kaikille on kuitenkin iloinen huikkaus ”kiitos” tiskilinjalla tai sodeauton myyntiluvulla. ■

*Marianna Kansikas
Valkealan Sotilaskotiyhdistys ry*

Riitta Rikkonen

Olen **Riitta Rikkonen** ja aloitin tämän vuoden alusta toisen kierroksen Turun Sotilaskotiyhdistys ry:n puheenjohtajana. Aiempi puheenjohtajakauteni oli vuosina 2010–2018, jolloin sain olla mukana järjestämässä muun muassa yhdistyksemme 100-vuotisjuhlaa. Tässä välillä toimin sotilaskotipäällikkönä vuosina 2019–2024, ja nyt siis taas heilutan puheenjohtajan nuijaa.

Minulla on apunani erittäin kyvykäs hallitus ja pätevät työntekijät, joten tehtävän vastaanotto ei siinä mielessä ollut vaikeaa. Lisäksi sisaremme ovat positiivisia, ahkeria ja osaavia, ja heidän kanssaan on aina ilo työskennellä.

Paljon on tapahtunut muutoksia toiminnassamme sen runsaan kolmenkymmenen vuoden aikana, kun olen yhdistyksessä ollut mukana. Pojattomana, muttei suinkaan kodittomana yhdistyksenä muodostamme eräänlaisen poikkeuksen sotilaskotikentässä, ja tätä meille muotoutunutta toimintaa on tarkoitus jatkaa edelleen. Palvelemme niin Merivoimien esikuntaa, Lounais-Suomen Alueoimistoa, 2. Logistiikkarykmenttiä, Merijärjestelmäosastoa kuin lukuisia maanpuolustusjärjestöjä, jotka pitävät tilaisuuksiaan Heikkilän sotilaskodin seinien suojassa. Teemme myös kiinteää yhteistyötä Rannikkosotilaskotiyhdistyksen Turun paikallisosaston sisarten kanssa erilaisissa tapahtumissa.

Jäin eläkkeelle 11 vuotta sitten, mutta entisenä yrittäjänä teen vieläkin jonkin verran töitä lähinnä kirjanpidon parissa. Nyt on aikaa järjestötoiminnalle, ja sotilaskodin ohella toimin muun muassa kotikuntani Kaarinan Eläkeliiton yhdistyksen puheenjohtajana.

Perheeseeni kuuluvat aviomieheni lisäksi kolme jo vuosia sitten kotoa lähtenyt lasta

sekä kuusi lastenlasta, joista nuorin aloitti koulutiensä tänä syksynä. Vaihdan siis roolia mummina olon ja yhdistystoiminnan välillä, vaikka ne lasten mielessä joskus menevätkin sekaisin niin, että yksi pojanpojistani kutsui nuorempana Turussa Aurajokirannassa olleita kahvinmyyntipisteitämme ”mummin munkkitapahtumiksi”. ■

Riitta Rikkonen
Turun Sotilaskotiyhdistys ry

Minna Nyström

Olen **Minna Nyström**, Hämeenlinnan sotilaskotiyhdistyksen ”uusi” puheenjohtaja.

Yhdistyksen puheenjohtajan tehtävä on minulle tuttu, sillä olen jo aiemmin toiminut kolmivuotiskauden 2019–2021 yhdistyksemme puheenjohtajana koronan aiheuttamien poikkeusolojen aikaan.

”Sotilaskotiurani” olen saanut jo äidinmaidossa: Tuulikki-äitini on toiminut koko ikäni Hämeenlinnan yhdistyksessä, joten sen myötä on ollut helppo kasvaa vihreäksi sisareksi. Virallisia jäsenvuosia minulla on 36. Olen toiminut vuosien saatossa sekä vapaaehtoisena sisarena että palkattuna työntekijänä kaikissa Hämeenlinnan sotilaskotiyhdistyksen menneissä ja nykyisissä sotilaskodeissa. Olen saanut osallistua myös Sotilaskotiliiton hallituksen toimintaan varajäsenenä vuosina 2019–2021. Alueellisen maanpuolustuskurssin olen suorittanut vuonna 2007.

Naisten vapaaehtoisen varusmiespalveluksen suoritin pian 30 vuotta sitten saapumiserässä 1/96 ensimmäisten Maavoimien naisten joukossa Niinisalossa ja käväisin RUK 208 -kurssin Haminassa. Olin Panssariprikaatissa Jääkärikykistörykmentissä intin jälkeen puoli vuotta määräaikaisena kouluttajana. Olen siis tutustunut melko laajasti myös palvelujen käyttäjän rooleissa eri sotilaskotien toimintaan. Käyn kertaamassa tasaisin väliajoin omaa sodan ajan tehtävääni. Sotilasarvotani olen reservin kapteeni.

Ikää minulla on 51 vuotta, ja perheeseen kuuluvat kolme nuorta/aikuista lasta, kaksi kissaa ja elämänkumppani. Asustelen Akaan Toijalassa. Työskentelen Someron Säästöpankissa Akaan, Urjalan ja Loimaan konttoreiden esimiehenä.

Opiskelen työn ohessa AMK-tutkintoa. Kaikella muulla vapaa-ajallani pyrin liikkumaan ja nauttimaan kulttuurista sen eri muodoissa.

Hymyllä ja sydämellä, aina vain! ■

*Minna Nyström
Hämeenlinnan Sotilaskotiyhdistys ry*

Anneli Ståhl

Hei kaikille, olen **Anneli Ståhl** ja aloitin vuoden alussa Lahden sotilaskotiyhdistyksen puheenjohtajana.

Puheenjohtajuus ei ollut suunnitelmissani, mutta pitkällisen pohdinnan tuloksena lupauduin minua tehtävään kysyttäessä. Olen liittynyt yhdistykseen vuonna 2007, kun Hennalassa oli vielä varuskunta. Alkuun tein kirjastovuoroja, sitten tarjoiluvuoroja sotilaskodilla ja liikkuvan keikkoja maastoon. Liikkuva sotilaskoti on tuntunut olevan lähinnä sydäntä. Leirikodeilla tehdyt viikot ovat sotilaskotityön helmiä.

Hallinnollisissa tehtävissä Lahden yhdistyksessä olin toiminnantarkastajana useamman vuoden, ja tuo tehtävä vaihtui hallituksen jäsenyydeksi vuonna 2014. Hallitustyöskentelystä olin tauolla muutaman vuoden, ja nyt sitten alkoi puheenjohtajan pesti. Tämä mennyt puoli vuotta on tuonut mukanaan paljon haasteita, yllättäviä käännteitä ja uusia asioita, mutta onnistuneesti moni asia on saatu selvitettyä. Kiitos avusta hallitukselle ja sisarille.

Sotilaskotijärjestö kouluttaa henkilöstöään. Sen myötä on kokemus karttunut, ja olen saanut tutustua uusiin sisariin ja uudenlaisiin toimintatapoihin. Koulutusten myötä olen saanut perehtyä poikkeusoloasioihin ja toimin tällä hetkellä Hämeen sotilaskotiyksikön päällikkönä. Olen myös Sotilaskotiperinneyhdistyksen hallituksen jäsen.

Vaikka me sisaret olemme taustoiltamme hyvin erilaisia, puhallamme yhteen hiileen samassa aatteessa ja hengessä, päämääränä tukea varusmiesten ja reserviläisten hyvinvointia. Tätä työtä teemme hymyllä ja sydämellä. ■

Anneli Ståhl

Lahden Sotilaskotiyhdistys ry

Aune Orjala

Olen **Aune Orjala** ja olen vuoden alusta asti toiminut Kokkolan sotilaskotiyhdistyksen yli 80 jäsenen puheenjohtajana.

Pitkäaikainen jäsenemme houkutteli minua toimintaan mukaan. Työssä käyvänä ja monessa mukana olevana yhdistysaktiivina lupasin harkita eläkkeelle päästyäni. Niinpä vastasin hänelle myöntävästi vuonna 2010.

Vattajan leirisotilaskoti on alle neljän kilometrin päässä kotoani, joten matka ei ollut esteenä. Helppo on ollut osallistua siellä toimintaan. Toimistomme on Kokkolassa – sinnekin on vain 35 kilometriä.

Olen toiminut rivijäsenenä, hallituksessa, sihteerinä ja kodinhoitajana. Hauskaa on ollut osallistua erilaisiin Sotilaskotiliiton ja MPK:n koulutuksiin ja tapahtumiin eri puolilla Suomea. Mielenkiintoista on ollut tutustua tämän aktiivisen joukon ihmisiin. Itse olen saanut paljon oppia uusiin asioihin. Vanhemmat jäsenet kokemuksineen ovat auttaneet monipuolisesti. Uusista jäsenistä olen iloinnut paljon. Arvostan suuresti kaikkea jäsenemme osaamista ja tuomista toimintaamme kehittämään. ■

Aune Orjala
Kokkolan Sotilaskotiyhdistys ry

Annina Majaranta

Olen **Annina Majaranta**, 39-vuotias Riihimäen sotilaskotiyhdistyksen uusi puheenjohtaja ja diplomi-insinööri Hausjärveltä. Olen toimistotyöläinen ja erikoistunut prosessien kehittämiseen sekä ongelmanratkaisuun. Ominaisuuksia, joita sotilaskotityössä tarvitaan. Vapaa-ajallani harrastan tanssia, laulua sekä tietenkin sotilaskodin tehtäviä.

Päädyin harrastukseen mukaan hieman vahingossa. Eräänä vuonna minua kysyttiin Erämessuille sotilaskodin pisteeseen avuksi työvoimapulan vuoksi, ja tietenkin suostuin. Ja siitä se sitten lähti, tämä ihana harrastus. Nyt olen ollut sotilaskotitoiminnassa mukana noin kymmenen vuotta. Alkuun tein pääasiassa mes-sukeikkoja ja muita LSK-keikkoja. Vasta viime aikoina olen tutustunut enemmän toimintaan sotilaskodissa.

Olin muutama vuosi sitten hallituksen varajäsenenä ja tämän vuoden alusta otin vastaan puheenjohtajan tehtävät. Alkuvuosi on ollut erittäin kiireistä koulutusten ja perehdytysten kanssa, mutta eihän sitä opi, jos ei opettele. Paljon on vielä opittavaa, ja onneksi saan paljon tukea ja kannustusta sisarilta. Yhdessähän tätä tehdään. Hymyllä ja sydämellä! ■

Annina Majaranta
Riihimäen Sotilaskotiyhdistys ry

SE JAFFAN MAKUINEN ENERGIAJUOMA

Vapaaehtoiset maanpuolustusjärjestöt esittelyssä

Merenkulun koulutusta ja toimintaa aluksilla

Sininen Reservi ry on valtakunnallinen 39 jäsenyhdistyksen muodostama maanpuolustusjärjestö. Hallitukseen kuuluvat puheenjohtaja ja jäsenyhdistysten esityksestä vuosikokouksen valitsevat 14 jäsentä. Yhdistys on perustettu 17. toukokuuta 1997, ja perusarvot ovat yhteistoiminta, turvallisuus ja osaaminen.

Tuemme jäsenyhdistysten toimintaedellytyksiä. Samalla rakennamme ja kehitämme järjestöimme yhteisöllisyyttä sekä maanpuolustustahtoa. Yhteistyökumppaneitamme ja toimintamme tukijoita ovat Merivoimat, Rajavartiolaitoksen merivartiostot, Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen Meripuolustuspiiri ja Meripuolustussäätiö sekä monet muut tahot.

Jäsenyhdistystemme toiminta-alue kattaa meripuolustuksen vapaaehtoisentän koko rannikon lisäksi Pirkanmaalla ja Ahvenanmaalla. Jäseniä yhdistyksissä on yhteensä noin 6 000. Mukana on rannikko- ja laivastojoukkoja edustavia reserviläisyhdistyksiä ja -kiloja sekä Rannikkosotilaskotiyhdistys.

Vapaaehtoisuutta

Vapaaehtoinen meripuolustustyö tarjoaa mielekkään ja mielenkiintoisen harrastuksen, joka antaa oivalliset mahdollisuudet saada hyödyllistä tietoa maamme rannikko- ja saaristoalueista.

Toiminnassa laivasto- ja rannikkojoukkojen reserviläisten taidot karttuvat. Kaikille jäsenille

tarjotaan monipuolisia mahdollisuuksia osallistua toimintaan luottamus- ja järjestelytehtävistä, esittely- ja toimintapäivistä aina yhteysupseerin sekä kouluttajan vastuisiin.

Ampumatoiminta

Jäsenyhdistyksiimme kuuluvilla on mahdollisuus harjoitella, kehittää, ylläpitää ja kilpailla reserviläisen perustaidossa MPK:n Meripuolustuspiirin kursseina järjestettävissä Sinisen Reservin ammuntatapahtumissa. Ampumapäiviä on vuosittain viisi.

Merenkulun koulutusta ja toimintaa aluksilla

Monen jäsenyhdistyksemme toiminta liittyy merellä liikkumiseen ja merenkulkuun. Jäsenyhdistyksillämme on käytössään omaa venekalustoaan sekä MPK:n omistamia Merivoimien entisiä linnakeveneitä. Ne tarjoavat hyvän mahdollisuuden merenkulun kouluttamiseen sekä reserviläisen taitojen ylläpitämiseen ja kehittämiseen. Linnakeveneet toimivat pitkin rannikkoa.

Linnakevene Lavansaari lähdessä merelle.

Sininen Reservi

Puhelimen kameralla qr-koodin kuvaamalla näkyvät Sinisen Reservin jäsenyhdistykset.

Meritaitotapahtumassa yhdellä rastilla käsiteltiin kylmässä vedessä selviytymistä.

Meritaitotapahtuma

Reserviläisten kilpailemisella merisotilaallisissa taidoissa on pitkät perinteet vuodesta 1953 asti. Nykyään tilaisuus toteutetaan kilpailamisen sijasta jäsenyhdistysten perheille suunnattuna meritaitotapahtumana.

Osallistujat kiertävät meri- ja rannikkoaiheisiin keskittyvän tehtäväradan. Tehtävät on suunniteltu osallistujille perheittäin suoritettavaksi. Esimerkkejä tehtävistä: merellä käytettäviä solmuja, reitin kuivaharjoittelu merikortilla, välimatkan arviointi, alusten tunnistaminen kuvasta ja ensiapu.

Yhteysupseeritoiminta

Yhdistyksemme on tukenut Merivoimia esimerkiksi laivastovierailujen ja muiden tapahtumien yhteysupseeritehtävissä toimivilla reserviläisillä 2000-luvun alusta alkaen. Toiminnasta vastaa yhteysupseerivierikkömme.

Yhteistyössä Merivoimien kanssa

Sininen Reservi on ollut vahvasti mukana Merivoimien vuosipäivän (9. heinäkuuta) tapahtumissa perustamisestaan alkaen. Olemme mukana paraatikatselemissa, ja näyttelyalueella esittelemme toimintaamme jäsenyhdistystemme kanssa. Yhdistysten käytössä olevat alukset osallistuvat päivän tapahtumiin.

Sinisen Reservin järjestämä iltajuhla kokoaa Merivoimien palkattua henkilöstöä ja reserviläisiä nauttimaan vuosipäivästä illallisen ja Laivaston

soittokunnan musiikin ääressä.

Meripuolustuspäivä on vuonna 2001 aloitettu ja yhteistyössä Merivoimien kanssa järjestettävä ajankohtaisia meripuolustusasioita käsittelevä kutsuvieraseminaari.

Toimintaa jäsenyhdistyksille

Sininen Reservi ry toteuttaa syksyllä ensimmäistä kertaa tiiviissä yhteistyössä Laivaston soittokunnan kanssa uudenlaisen asemiesillan, johon kuuluu asiantuntijaluento ja illan päättävä Itämeri-teemainen konsertti. Luento- ja tutustumistilaisuuksia järjestetään lähinnä paikallisesti jäsenyhdistyksiemme toimesta.

Tulevaisuus

Toimintamme painopiste on merellä ja rannikolla – nyt ja tulevaisuudessa. Teemme tiivistä yhteistyötä jäsenyhdistystemme ja kumppaneidemme kanssa. Pyrkimyksemme on ymmärtää ja tukea jäsenyhdistyksiämme oman toimintansa kehittämisessä sekä tarjota apua jäsenrekrytoinnissa.

Lisätietoja

Kotisivullamme www.sininenreservi.fi on tarkempaa tietoa toiminnastamme ja jäsenyhdistyksistämme. Meidät löydät myös Facebookista ja viestipalvelu X:stä. ■

Mika Kuutti
Sininen Reservi ry

Russarön sotilaskoti – osa suomalaista sotilaskotiperinnettä

Sotilaskoti Russarön saarella muutama kilometri Hangosta etelään on osa suomalaista sotilasperinnettä ja kulttuurihistoriaa. Se ei edusta ainoastaan varuskuntien arkea, vaan myös vapaaehtoistoiminnan voimaa ja yhteisöllisyyttä. Tekijöitä, joilla on suuri merkitys niin rauhan kuin sodan aikana. Munkkien ja kahvin äärellä rakennettiin muistoja – ja ehkä myös hieman toivoa.

Lukutuvasta sotilaskodiksi

Hangon rannikkopatteriston perustamisen jälkeen vuonna 1920 alkoivat rannikkolinnakkeille ilmestyä ensimmäiset sotilaiden luku- ja kahviturkkaukset. Rannikkosotilaiden huoltoyhdistys (nykyisin Rannikkosotilaskotiyhdistys) avasi vuonna 1923 lukutuvan Russarön linnakkeelle. 1930-luvulla lukutuvista alettiin käyttää nimeä sotilaskoti.

Outi Viljanen

Ove Enqvist

Russarön leirisotilaskoti.

Varusmiehiä Russarön leirisotilaskodissa.

Sotien vaikutus ja toiminnan katkeaminen

Talvisodan aikana Hangon rintamalla toimi seitsemän sotilaskotia. Sodan jälkeen Hanko ja

sen lähialueet evakuoitiin ja vuokrattiin Neuvostoliiton sotilastukikohdaksi. Tämän takia Hangon haaraosasto (nykyisin Hangon paikallisosasto) joutui lopettamaan toimintansa. Hangon vihreät sisaret palasivat kuitenkin sotilaskoteihinsa ensimmäisten joukkojen mukana jo vuonna 1941, kun Neuvostoliitto evakuoiti tukikohtansa Kronstadtin. Sodan päättyttyä vuonna 1945 alueen sotilaskotien tärkeimmäksi tehtäväksi tuli miinanraivaajien hyvinvoinnista huolehtiminen.

Sotilaskotirakennuksen uudelleenrakennus ja arki

Nykyisen Russarön sotilaskodin paikalla oli alun perin suuri konttori- ja asuinrakennus (kuva), joka rakennettiin 1910-luvulla venäläisten linnoitustöiden yhteydessä. Rakennus tuhoutui kesällä 1941 Örön patterin tulittaessa saarta. Uusi sotilaskotirakennus rakennettiin osittain samoille perustuksille vuosina 1949–1950.

Aina 1950-luvun alkuun saakka tavaroiden kuljetus saarelle oli vanhentuneiden alusten ja muiden tilapäisvälineiden varassa. Tämän vuoksi saarelle vietiin esimerkiksi jauhoja ja muita raaka-aineita varastoon. Sotilaskodinhoitajalta vaadittiin hyviä leipomistaitoja. Hän leipoi päivittäin pullia, munkkeja ja muita leivonnaisia, joiden tuoksu houkutteli varusmiehiä sotilaskotiin.

Vanha konttori- ja asuinrakennus, jossa oli myös sotilaskoti.

Myynnissä oli myös varusmiesten tarvitsemia tavaroita, erityisesti sellaisia, joilla oli taipumus hävitä ja joita oli helpompi ostaa uusina kuin raportoida kadonneeksi varusvarastolle.

1980-luvulla Hangon alueella toimi kolme sotilaskotia: Russarössä, Hästö-Busössä ja huoltopatteristossa Hangon kaupungissa.

1990-luvulla Hangon paikallisosaston toiminta oli vilkasta myös Russarössä. Sisaret järjestivät varusmiehille monipuolista vapaa-ajan ohjelmaa kuten sodediskon. Paikallisosasto julkaisi myös omaa Kurnutukset-lehteä. Varainhankinta oli aktiivista, ja varoilla hankittiin muun muassa televisio sotilaskotiin varusmiesten käyttöön.

Leirisotilaskoti ja sen nykypäivä

1990-luku merkitsi monien varuskuntien lakkauttamista eri puolilla Suomea. Russarössä viimeiset alokkaat astuivat palvelukseen tammikuussa 2002, ja Hangon rannikkopatteristo lakkautettiin saman vuoden lopussa.

Tämän jälkeen Russarön sotilaskoti siirtyi uuteen rooliinsa leirisotilaskotina. Se palvelee yhä varusmiehiä ja reserviläisiä vapaaehtoisten sisarten voimin. Toimintaa on muun muassa Rannikkoprikaatin leirien ja harjoitusten yhteydessä sekä eri maanpuolustusjärjestöjen tapahtumissa.

2010-luvulla Russarön saarelle järjestettiin sotahistorioitsija **Pekka Silvastin** opastamia päiväretkiä. Näiden retkien aikana Hangon paikallisosaston sisaret pitivät sotilaskotia avoinna yleisölle. Retkiä järjestettiin noin kahdeksan

Hangon paikallisosaston sisaret pitävät sotilaskotia auki varusmiesten harjoitusten yhteydessä.

Leirisotilaskotitoiminnan peruskurssi sai erittäin myönteisen vastaanoton.

kertaa kesässä yhteistyössä Puolustusvoimien ja Hangon matkailutoimiston kanssa. Ne osoittautuivat suosituiksi: vierailijamäärät kohosivat jopa 150 henkilöön kerrallaan, ja sotilaskodissa oli vipinää. Koronapandemian myötä retket kuitenkin keskeytettiin.

Venäjän hyökättyä Ukrainaun Russarön siviilikäyttöä rajoitettiin, ja nykyisin saarella vierailevat ainoastaan maanpuolustuskurssien osallistujat sekä Hangon rannikkopatteriston perinneyhdistyksen jäsenet vuosipäivänään. Perinteisesti Hangon sisaret järjestävät tällöin kahvituksen sotilaskodissa.

Hangon sisaret huolehtivat säännöllisesti sotilaskodin siisteydestä ja keittiölaitteiden kunnosta. Tarvittaessa yhdistyksemme kustantaa uudet laitteet, jotta sotilaskoti pysyy ajanmukaisena ja toimintakykyisenä.

Russarön leirisotilaskodin ja sisarten osaamisen merkitys kasvaa jatkuvasti, sillä saari on tärkeä kohde rannikkojoukkojen koulutuksessa. Tänä kesänä yhdistyksemme järjesti ensimmäistä kertaa jäsenilleen leirisotilaskotitoiminnan peruskurssin Russarössä. Kurssi sai erittäin myönteisen vastaanoton, ja jatkoa on jo suunnitteilla. ■

Rannikkosotilaskotiyhdistys ry

Sotilaskotien vitriinituotteista kilpailtiin

Kevään 2025 aikana toteutettiin Wihuri Metro-tukun ja Primulan kanssa yhteistyössä sotilaskotien vitriinituotekilpailu. Kilpailussa oli tehtävänä tuottaa suolainen vitriinituote, jonka aihioiksi valikoitui testissä Primula pehmeä saaristolaissämpylä.

Jokaisella sotilaskotiyhdistyksellä oli mahdollisuus ilmoittaa yksi enintään neljän hengen joukkue kilpailuun. Joukkueen sai muodostaa haluamallaan tavalla: sotilaskodin henkilökuntaa, yhdistyksen jäseniä, vapaaehtoisia sisaria, varusmiehiä, Puolustusvoimien tai Rajavartiolaitoksen henkilökuntaa.

Sämpylän täytteiden tuli löytyä Metro-tukun valikoimissa olevista tuotteista, ja sämpylät tuotekehitystä suorittaville joukkueille lahjoitti Primula. Voittaneelle joukkueen palkinnot eli Pancho Villan lahjakortit lahjoitti Wihuri Metro-tukku.

Voittaja valittiin Konepajan Metro-pikatukun tiloissa 11. kesäkuuta. Keittömestari **Juuse Mikkonen** valmisti tuotteet raadin arvioitaviksi kilpailujoukkueiden antamien ohjeiden

mukaan Metron koekeittiöllä. Raati koostui seuraavista henkilöistä: varusmiesten edustajina korpr **Kanon** ja kjääk **Kallio**, Primulan edustajana **Heikki Latvanen** sekä Wihuri Metro-tukun edustajana **Leena Turtiainen**.

Voittajaksi valittiin Hämeenlinnan sotilaskotiyhdistyksen joukkueen tuote Saariston possusämpylä. Joukkueeseen kuuluivat **Salla, Kiia, Leena** ja **Mirva**. ■

Resepti:

Saaristolaissämpylä

Salaatinlehti

HK coleslaw-salaatti 60 g

Route 55 pulled pork BBQ 60 g

Chipsters marinoitu punasipuli 15 g

Kilpailun voitti Hämeenlinnan sotilaskotiyhdistyksen Saariston possusämpylä.

Kia Stenbacka/Wihuri Metro-tukku

Raati arvioi joukkueiden antamien ohjeiden mukaan valmistetut tuotteet.

Kapulanvaihto Jalkaväki- museon säätiön hallituksessa

Sotilaskotijärjestön Tuki sr. on ollut edustettuna Jalkaväkimuseon säätiön hallituksessa sen perustamisesta lähtien. Tehtävää on hoitanut **Kirsi Maaskola**. Toukokuussa 2025 hallituspaikka siirtyi **Tuire Himaselle**, joka edustaa Mikkelin sotilaskotiyhdistystä.

Tuire Himasen nimitys tukee Jalkaväkimuseon säätiön keskeisiä tavoitteita, joihin kuuluvat jalkaväen – Puolustusvoimien pääaselajin – historiallisten perinteiden säilyttäminen, niiden vaaliminen sekä maanpuolustustahdon ylläpitäminen ja kehittäminen. Himasen vahva paikallistuntemus ja pitkäaikainen kokemus sotilaskotitoiminnasta tuovat merkittävää lisäarvoa museon toimintaan.

Onnea ja menestystä Tuirelle – pidä sotilaskotilippu korkealla – hymyllä ja sydämellä!

Jalkaväkimuseo

- Valtakunnallinen sotahistoriallinen erikoismuseo, Puolustusvoimien pääaselajin aselajimuseo.
- Jalkaväen säätiö perusti museon vuonna 1982.
- Jalkaväkimuseon säätiö on uusi, 19.2.2020 perustettu säätiö, joka otti vastuun Jalkaväkimuseosta 1.4.2020.
- On perustamisestaan alkaen toiminut Mikkelin vanhalla kasarmialueella, joka on luokiteltu valtakunnallisesti merkittäväksi rakennetuksi kulttuuriympäristöksi. Alue on yksi Suomen parhaiten säilyneistä puukasarmialueista, joka täytti 140 vuotta vuonna 2021.

Kirsi Maaskolalle luovutettiin JVMS:n laatta 27. toukokuuta 2025.

Kirsi Maaskola (oik.) on edustanut Sotilaskotijärjestön Tukea Jalkaväkimuseon säätiön hallituksessa sen perustamisesta alkaen. Maaskolan seuraajaksi valittiin Tuire Himanen.

Muistamme

Eila Elisa Kattelus 1923–2025

Saimme suruviestin, että iäkäs sotilaskotisisaremmme **Eila Kattelus** on nukkunut pois 101-vuotiaana hoitokodissa, jossa hän vietti elämänsä viimeiset vuodet. Muistellessamme kunniajäsenemme pitkää elämäнкаarta emme voi muuta kuin kunnioittaa häntä ihmisenä, joka oli rohkea, työteliäs, positiivinen ja isänmaata rakastava ihminen.

Eila syntyi Karjalan Räisälässä maanviljelijäperheeseen. Talvisodan aikana hän joutui perheineen evakkoon, mutta perhe muutti välirauhan aikana takaisin kotiinsa. Eila toimi jo silloin pikkulottana. Jatkosodan alkaessa oli evakkotaival taas edessä. Silloin kodista oli luovuttava lopullisesti, koska se jäi rajan toiselle puolelle. Uusi koti löytyi Pohjanmaalta Uudestakaarlepyystä. Jatkosodan aikana Eila toimi muonituslottana Karjalankannaksella.

Karjala säilyi Eilan sydämessä pysyvästi. Hän kävi entisessä kotikylässä ja kodissaan ainakin kaksi kertaa. Koti oli säilynyt pommituksilta, mutta kodissa oli uudet asukkaat. Käynti entisessä kodissa oli Eilalle mieleenpainunut muisto, jota hän kertoi reippaana ja ilman kyyneleitä. Samoin jatkosodan aikaiset Karjalankannaksen muistorikkaat paikat ja tapahtumat olivat Eilan mielessä. Hän kävi myös kannaksella vielä myöhemmällä iällä.

Eila Kattelus teki elämäntyönsä apuhoitajana ensin Helsingissä, sitten Vaasan keskussairaalas- sa eläkeikänsä saakka. Vaasan sotilaskotisisareksi hän ryhtyi 1959 ja toimi useita vuosikymmeniä. Vaasan Rannikkopatteriston varusmiehet olivat Eilalle ”perhe”. Hän halusi aina poikien parasta. Eila kertoi, että hän oli sotilaskodissa töissä usein juhlapyhinä ja viikonloppuisin, kun ei ollut omaa perhettä. Näin perheellisillä sisarilla oli mahdollisuus olla oman perheensä kanssa kotona.

Eila oli vielä viimeisillä tervehdyskäynneillä kiinnostunut, mitä sotilaskodissa tapahtui, ja onko meillä rahaa pitää sotilaskoti toiminnassa, kun Rannikkopatteristoa ei enää ole.

Eila Katteluksen poismeno jätti tyhjän tilan siltä osin, että veteraanisukupolvi on poissa. Muistellemme usein Eilan kertomuksia sota-ajoista. Kuitenkin tulee mieleen, että olisi pitänyt arvostaa niitä kokemuksia enemmän; hänen elämäkokemuksensa oli mittava ja arvokas.

Eilalle on myönnetty vuosien varrella useita kunniamerkkejä, joista mainittakoon 60-vuotis- merkki 2019, Sotilasansiomitali 2001 ja Vapauden Ristin 4. luokan merkki 2009.

Maire Tupeli-Skog

Vaasan Sotilaskotiyhdistys –
Vasa Soldathemsförening ry

Muistamme

Eeva-Liisa Rantamo 1931–2025

Sielunkumppanini, ”siskoni”, synnyit Sortavallassa 23. marraskuuta 1931. Sieltä kaiketi olit saanut iloisen, eloisan ja vilkkaan olemuksesi. Synnyinlahjaksesi sait vielä rohkeuden, ymmärryksen, oivalluksen ja elämänmyönteisyyden.

Tavatessamme ensimmäisen kerran syksyllä 1978 olimme lähdössä maastokeikalle pimeässä ja sateessa. Ojensit kätesi ja esittädyit pilke silmänurkassa ”Eeva-Liisa Rantamo, vallesmannin muija”.

Meitä yhdisti luja maanpuolustushenki ja -tahto. Olit toiminut jo pikkulottana, minä vasta sotilaskotityössä. Yhteisiä Rovajärven ampu-maleirejä meille kertyi neljältä vuodelta. Mielestämme se oli sotilaskotityötä parhaimmillaan.

Niinisaloon sotilaskotiyhdistyksen jäseneksi liityit 1976, hallituksen varajäseneksi sinut valittiin 1987 ja varsinaiseksi jäseneksi 1988. Nelivuotisen puheenjohtajakautesi aloitit 1989. Läänintoimikunnan jäsen olit 1990–1992. Osallistuit myös yhdistyksen poikkeusolosuunnitel-

man tekemiseen. Ikivihreiden jaoston varapäälikköinä ehdit toimia pari vuotta.

Isänmaallisesta ja maanpuolustuksellisesta toiminnastasi sait vuosimerkkien lisäksi hopeisen ansiomerkin, Tykistöristin, Maanpuolustusmitalin ja SVR1-mitalin sekä Sotilaskotiliiton levykkeen. Niinisalon sotilaskotiyhdistys kutsui sinut kunniajäsenekseen.

Muistan myös pitkät ”maailmanparannuskeskustelumme”. Niiden yhtenä tuloksena syntyivät

”pikkusisaret”. Yhdessä teimme esityksen Sotilaskotiliittoon, ja niin maamme ensimmäinen pikkusisarjaosto aloitti toimintansa.

Ystävyys kestää aikaa ja etäisyyksiä. Sait elää pitkän ja rikkaan elämän, jälkeesi jätit muistojen runsauden.

Ystäväsi ja kanssasisaresi

Leena Manninen

Niinisaloon sotilaskotiyhdistys ry

Muistamme

Marjo Ilanko 1974–2025

Saimme tänä keväänä suruviestin. Yhdistyksemme jäsen ja työntekijämme **Marjo Ilanko** on nukkunut ikiuneen 23. huhtikuuta 2025. Marjo oli syntynyt 29. heinäkuuta 1974, ja hän liittyi Santahaminan sotilaskotiyhdistyksen jäseneksi helmikuussa 1994 perhe Peltolan palattua isän ulkomaankomennukselta takaisin kotimaahan.

Liittyttyään jäseneksemme Marjo oli alusta alkaen aktiivisesti mukana toiminnassamme. Hän oli innokas liikkuvan sotilaskodin sisar ja oli muun muassa Kajaanin siskojen mukana Vuosangan leirisotilaskodissa kadettien leirin aikana.

Marjon työpaikka oli monen vuoden ajan yhdessä Helsingin suosituimmista ravintoloista. Avioiduttuaan ja lasten synnyttyä ja ollessa pieniä hän hakeutui päivätyöhön ja toimi syyskuusta 2009 alkaen aluksi sotilaskotityöntekijänä ja myöhemmin vastuullisena kodinhoitajana Maanpuolustuskorkeakoulun pääarakennuksessa olevassa sotilaskodissa.

Marjo oli pidetty työntekijä ja huolehtivainen äiti kahdelle lapselleen. Hän oli iloinen, luotettava, auttavainen ja aina ystävällinen. Marjon merkitystä luotettuna työntekijänä kuvasti se, että suruviestin kiirittyä MPKK:n ja Rykmentin tietoon koko Santahaminan varuskunta suruliputti portilta alkaen hänen kunniakseen.

Marjon rakas harrastus oli ratsastus. Uu-

ras-hevonen sai ratsastuksen ohella hyvää huolenpitoa, ja Uuraan kuoltua sen poika Tuohivirsu.

Kaipaamme Marjon rauhallista olemusta joukkoomme.

Eeva Torsti ja Pirkko Kinnunen

Helsinki – Santahamina sotilaskotiyhdistys ry

Ohjeita poisnukkuneen omaisille

- Sotilaskotiyhdistyksen jäsenen kuolinilmoitukseen voi liittää mustavalkoisen sotilaskotimerkin. Merkin voi ladata Sotilaskotiliiton kotisivuilta.
- Järjestön arkkuvaatetta voi varata Sotilaskotiliiton toimistosta. Arkkuvaate on hautajaisissa käytettävä, arkun peittävä tekstiili, jolla kunnioitetaan vainajaa ja hänen tärkeiksi kokemiaan asioita ja arvoja.
- Pronssista valetun sotilaskotijärjestön tunnuksen voi tilata hautakiveen kiinnitettäväksi liiton toimistosta.
- Katri Bergholm -mitali palautetaan Sotilaskotiliittoon saajan kuoltua. Mitalin palautuessa on mahdollista saada maksutta sotilaskotijärjestön hautamerkki.

ILMOITUSTAULU

**Sotilaskotiyhdistysten
uudet puheenjohtajat**
esillä tässä lehdessä sivuilla 33–41.

**Seuraavan lehden
aineistopäivä on 27.10.2025.**

Kirjoitusvuorossa ovat **Helsinki-Santa-
haminan, Turun, Kokkolan ja Keuruun**
sotilaskotiyhdistykset sekä **Rajasotilas-
kotiyhdistyksen Kuhmon** paikallisosas-
to ja **Rannikkosotilaskotiyhdistyksen**
Kyminlinnan paikallisosasto.

Lehden teema on **"Hallinnon
kehittäminen – yhdistyksen kivijalka"**.

Mistä tahansa aiheesta voi kuitenkin
lähettää kirjoituksia ja kuvia, myös
muulloin kuin oman yhdistyksen
kirjoitusvuorolla, osoitteeseen
toimitus@sotilaskotiliitto.fi.

Sotilaskotipastilleja

Kouvolan Herkun valmistama Sotilaskoti-
pastilli (salmiakki-päärynä) 70 g/pussi on
tilattavissa hintaan 2,70 €/kpl (+ toimituskulut).
Tuote on sama, jota myytiin valtakunnallisten
sotilaskotipäivien aikana Turussa.

Pienet tilausmäärät toimitetaan Sotilas-
kotiliiton varastosta, suuremmat välitetään
Kouvolan Herkkuun, josta ne toimitetaan
tilaajalle.

Tilaukset yhdistyksittäin lyytin kautta.

Sotilaskotirakennuksia

esittelevässä sarjassamme vierai-
limme edellisessä lehdessä Suo-
men pohjoisimmassa sotilaskodissa
Ivalossa. Tällä kertaa vuorossa on
maamme eteläisin sotilaskoti.
Missä se on, lue ja katsele
kuvia sivuilta 44–46.

Esittelemme vapaaehtoisia maanpuolustusjärjestöjä

Lue lisää Sinisestä Reservistä
sivuilla 42–43.

Viestintävinkit

- Whatsapp-sovelluksen käytöstä
luovutaan sotilaskotitoimintaan liitty-
vässä viestinnässä 30.9.2025. What-
sappin voi korvata Signal-
sovelluksella.
- Useamman kuvan julkaisu toimii
parhaiten kuvakarusellina. Näin
seuraajien on helpompi selata kuvia,
ja jokainen kuva pääsee omaan
arvoonsa.
- Tunnistetta #makeantoinnin-
joukot ei tule enää käyttää
viestinnässä.

